

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200109
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200109.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudcov JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Michala Matulníka, PhD. a prísediacich sudcov doc. JUDr. Martiny Jánošíkovej, PhD. a JUDr. Stanislava Gaňu, PhD. v disciplinárnom konaní vedenom na návrh podpredsedníčky P.É. Z. H. proti disciplinárne obvinenej: Mgr. V. H., narodenéj dňa XX. M. XXXX, bytom S. B. XXX, XXX XX S. B., Z. P. Z. H., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na ústnom pojednávaní dňa 7. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

I.
Mgr. V. H.
narodená dňa XX. M. XXXX, bytom S. B. XXX, XXX XX S. B.,
Z. P. Z. H.

sa podľa § 34 ods. 2 písm. b/ zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu podpredsedníčky Okresného súdu Trnava podaného dňa 16. februára 2021 pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase, na tom skutkovom základe, že

1) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/367/2015 po tom, ako jej bola vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 28.02.2020 kedy vydala uznesenie o zrušení platobného rozkazu a zastavení konania z dôvodu úmrtia žalovaného, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prieťahov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prieťah v trvaní 29 mesiacov;

2) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/414/2015 po tom, ako jej bola vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - dopyt na Úrad hraničnej a cudzineckej polície ohľadom žalovaného, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prieťahov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prieťah v trvaní 40 mesiacov;

3) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/443/2015 po tom, ako jej bola vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - doručenie odporu na vyjadrenie, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prieťahov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prieťah v trvaní 40 mesiacov;

4) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/455/2015 po tom, ako jej bola vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - určenie termínu pojednávania, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prietáhov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prietáh v trvaní 40 mesiacov;

5) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/461/2015 po tom, ako jej bola vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - doručenie odporu na vyjadrenie, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prietáhov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prietáh v trvaní 40 mesiacov;

6) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/462/2015 po tom, ako jej bola predložená po realizácii iných procesných úkonov dňa 01.12.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - určenie termínu pojednávania, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prietáhov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prietáh v trvaní 37 mesiacov;

7) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/539/2015 po tom, ako jej bola vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - určenie termínu pojednávania, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prietáhov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prietáh v trvaní 40 mesiacov;

8) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/543/2015 po tom, ako jej bola predložená po realizácii iných procesných úkonov 21.12.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - určenie termínu pojednávania, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prietáhov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prietáh v trvaní 37 mesiacov;

9) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/548/2015 po tom, ako jej bola vec vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - určenie termínu pojednávania, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prietáhov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prietáh v trvaní 40 mesiacov;

10) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/550/2015 po tom, ako jej bola vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 22.01.2021, kedy vykonala v spise úpravu - určenie termínu pojednávania, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prietáhov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prietáh v trvaní 40 mesiacov;

11) ako zákonná sudkyňa konajúca vo veci vedenej pred P. Z. H. sp.zn. 14C/291/2015 po tom, ako jej bola vrátená dňa 21.09.2017 (po návrate Mgr. V. H. z dlhodobej práceneschopnosti), až do dňa 21.07.2020, kedy vykonala v spise úpravu - predloženie veci vyššej súdnej úradníčke na rozhodnutie o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalovanej v 2. rade, nevykonala v tejto veci žiadny úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu veci či aspoň zamedzeniu vzniku zbytočných prietáhov v danom konaní, teda svojou nečinnosťou zavinila prietáh v trvaní 34 mesiacov,

lebo skutky 1 až 11, ktorých sa disciplinárne obvinená dopustila, nie sú disciplinárnym previnením.

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 38 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) disciplinárne obvinenej priznáva nárok na náhradu trov konania voči štátu, v mene ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o ktorom nároku bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh

1. Podpredsedníčka P. Z. H. (ďalej ako „disciplinárny navrhovateľ“) doručila disciplinárnemu senátu dňa 16. februára 2021 podľa § 120 ods. 2 písm. e/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o sudcoch“ alebo „zákon č. 385/2000 Z.z.“) účinného do 30. novembra 2021 návrh na začatie disciplinárneho konania proti Mgr. V. H., sudkyni P. Z. H. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinená“), nakoľko sa mala skutkami 1 až 11 opísaných vo výroku tohto rozhodnutia dopustiť zavineného konania, ktoré malo mať za následok prietahy v konaní, čím sa mala dopustiť závažného disciplinárneho previnenia v zmysle § 116 ods. 2 písm. f/ zákona č. 385/2000 Z.z. Disciplinárny navrhovateľ navrhol disciplinárne obvinenú uznať vinnou a uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b/ zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 3 mesiacov.

2. Disciplinárny navrhovateľ v návrhu poukázal na to, že v dňoch 11.01.2021 až 15.01.2021 bola v súvislosti s konaním porady predsedov okresných súdov v predsedom G. Z. S. H. vykonaná kontrola nevybavených vecí pridelených na konanie a rozhodovanie do oddelenia disciplinárne obvinenej v roku 2015, pri ktorej boli zistené závažné nedostatky v jej práci, a to skutočnosť, že vo veciach uvedených v bodoch 1 až 11 návrhu dlhodobo nevykonala žiadny úkon. Disciplinárne obvinená bola v daných veciach preukázateľne nečinná a to napriek opakovaným ústnym pohovorom predsedu súdu (naposledy v auguste 2020) s disciplinárne obvinenou, ktorými bola zdôrazňovaná potreba konať v starých a reštančných veciach. Disciplinárne obvinená v období, kedy došlo k prietahom v konaní, od 21.09.2017 do januára 2021, neupozornila predsedu súdu, že zjavne hrozí, že nemôže veci vybaviť bez zbytočných prietahov z dôvodu počtu vecí v oddelení.

3. Disciplinárny navrhovateľ videl závažnosť konania disciplinárne obvinenej v tom, že napriek vedomosti, že je neudržateľné nekonať vo veciach civilnej agendy tak dlhú dobu (veci napadli v roku 2015) v týchto veciach napriek tomu disciplinárne obvinená nekonala tak, aby nedochádzalo k vzniku prietahov v konaní.

4. Vo vzťahu k navrhovanému disciplinárnemu opatreniu disciplinárny navrhovateľ uviedol, že nakoľko ide o prvý disciplinárny postih disciplinárne obvinenej, navrhol zníženie funkčného platu o 50% na obdobie troch mesiacov, a to i s poukazom na skutočnosť, že disciplinárne obvinená po upozornení na dlhodobé nekonanie vo veciach vykonala úkony.

5. Disciplinárny navrhovateľ s poukazom na ustanovenie § 120 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. uviedol, že návrh bol podaný včas, v prípade disciplinárne obvinenej ide o pokračujúce previnenie od 21.09.2017 s tým, že jej nečinnosť pokračovala aj v tomto konaní.

6. Záverom disciplinárny navrhovateľ uviedol, že funkcia predsedu súdu nie je od 01.01.2021 obsadená a preto s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“ alebo „zákon č. 757/2004 Z.z.“) podal tento disciplinárny návrh.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvinenej

7. Dňa 25. marca 2021 bolo disciplinárne obvinenej predchádzajúcim disciplinárnym senátom doručené upovedomenie o začatí disciplinárneho konania s možnosťou vyjadriť sa k návrhu. Disciplinárne obvinená svoje právo využila a dňa 22. apríla 2022 doručila Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) svoje vyjadrenie. Zároveň súdu oznámila, že na základe splnomocnenia zo dňa 21. marca 2022 bude v disciplinárnom konaní zastúpená obhajcom JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom z advokátskej kancelárie Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom: Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598.

8. V prvom rade namieta, že návrh na začatie disciplinárneho konania je podaný neoprávnenou osobou, keď návrh nepodal predseda súdu proti sudcovi príslušného súdu, ale podpredsedníčka okresného súdu proti sudkyňi tohto súdu, konkrétne namieta, že návrh nebol podaný predsedom súdu zastúpeným podpredsedníčkou okresného súdu v zmysle ustanovenia prvej vety § 39 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v prípade, keď funkcia predsedu súdu nebola obsadená. Mala za to, že správne podaný návrh oprávnenou osobou v situácii, keď funkcia predsedu súdu nie je obsadená, by bol len taký, že návrh podáva predseda súdu zastúpený podpredsedom súdu. S poukazom na uvedené zastala názor, že nejde o návrh podaný oprávnenou osobou a navrhla, aby disciplinárny senát aj bez nariadenia ústneho pojednávania disciplinárne konanie v tejto veci zastavil podľa ustanovenia § 26 ods. 1 písm. b/ disciplinárneho súdneho poriadku.

9. Disciplinárne obvinená vyhlásila, že sa cíti vo všetkých bodoch nevinná a skutky, z ktorých je obvinená, nie sú disciplinárnym previnením, preto za ne nemôže niesť disciplinárnu zodpovednosť.

10. Uviedla, že podľa jej názoru nie je splnená zákonná podmienka zavinenia z nedbanlivosti, teda takého konania sudcu podľa § 115 ods. 2 zákona o sudcoch, aby sudca vedel alebo vedieť mal, že môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraného dôvodu sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Tvrdila, že sudca, ktorý splnil svoju povinnosť upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí podľa vety za bodkočiarkou § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, nemôže naplniť svojim konaním definíciu konania sudcu z nedbanlivosti, pretože nejde o sudcom zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, keďže na základe upozornenia na neprímeraný počet pridelených vecí sa sudca už s primeraným dôvodom (z primeraného dôvodu) spolieha, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Preto nemôže byť zodpovedná za disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z., pretože nejde o sudcom zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

11. Ako dôkazy k vyššie uvedenému predložila svoje vyjadrenia pre predsedu súdu ku sťažnostiam na prieťahy v konaní, ktorými upozornila na neprímeraný počet pridelených vecí a nemožnosť sudkyne stíhať vybavovanie vecí bez prieťahov; zápisnice z porady sudcov Okresného súdu Trnava v jednotlivých rokoch, ktoré majú preukazovať vedomosť vedenia súdu o neprímeranom počte pridelených a nevybavených vecí sudkyňou a zároveň objektívnu nemožnosť vybavovať veci bez prieťahov, a tiež vynakladanie enormnej snahy sudkyne o znižovanie počtu nevybavených vecí, čo sa prejavilo postupne v počtoch za jednotlivé roky až po rok 2021. Vedenie súdu so sudkyňou tieto záležitosti priebežne riešilo v záujme dosiahnutia akceptovateľného stavu vecí.

12. Disciplinárne obvinená ďalej tvrdila, že mala taký počet a takých pridelených vecí z hľadiska obtiažnosti a povahy konania, ktoré objektívne znemožňovali, aby všetky pridelené veci mohla vybaviť bez zbytočných prieťahov ani pri vynaložení zvýšeného úsilia, ktoré počas obdobia uvedeného pri jednotlivých skutkoch vynakladala. Objektívne nebola schopná vybavovať potrebný počet vecí a súčasne vykonávať v nerozhodnutých veciach priebežné úkony. V tejto súvislosti uviedla, že:

- rok 2015 bol „silným“ rokom hlavne v nápade do súdneho registra C, kedy do senátu 14C napadlo 584 vecí,

- v priebehu roka 2015 bola práceneschopná (ďalej aj ako „PN“) v trvaní 1 mesiaca, v nasledujúcom roku bola dvakrát PN v trvaní tiež takmer mesiac pri každej PN, a od 27. októbra 2016 musela disciplinárne obvinená sudkyňa nastúpiť na dlhodobú PN do 20. septembra 2017,

- po návrate z PN dňa 21. septembra 2017 jej boli znovu pridelené veci, ktoré sa medzičasom stali reštančné, pretože uplynul už rok od ich nápadu v roku 2015 a navyše aj veci od toho ešte staršie, ktoré boli reštančnými už v čase odchodu na PN, po návrate za PN sa snažila vybavovať hlavne tie staršie veci, pri takom počte však nebolo možné vybavovať, t.j. „točiť“ všetky veci naraz, súčasne novo napadnuté veci starli a stávali sa ďalšími reštančnými,

- po prevzatí oddelenia v septembri 2017 tak boli takmer všetky C veci (okrem 10 vecí z celkového počtu 462) reštančné a boli tam veci podstatne staršie ako tie z roku 2015, a to veci od roku 1998, ktoré bolo potrebné prejednať a rozhodnúť skôr, pričom objektívne tento stav znemožňoval, aby bola činná vo všetkých veciach zároveň,

- okrem toho, bolo potrebné vybavovať veci aj z iných registrov, kde hlavne P veci sú vecami prednostnými,

- súdne oddelenie 14 je posledným oddelením, ktoré nebolo prerozdelené v zmysle zmeny zákonného sudcu s výnimkou obdobia jeho prerozdelenia počas PN, pričom všetky ostatné oddelenia sa už medzičasom prerozdělili medzi dvoch alebo až viacerých sudcov z dôvodu odchodu zákonného sudcu, čo tiež mení zostavu vecí v oddelení,
- v čase prerozdelenia spisov dňa 9. decembra 2016 počas PN disciplinárne obvinenej bolo v oddelení 14 - 586 vecí registra C a 189 vecí registra Csp. Po návrate z PN bolo disciplinárne obvinenej dňa 21. septembra 2017 znova prerozdelených 462 vecí registra C, z toho 10 vecí starých do jedného roka, 395 vecí od 1-3rokov, 25 vecí starších ako 3 roky a 32 vecí starších ako 5 rokov,
- priemerný stav vecí registra C v ostatných senátoch P. Z.W. H. v rovnakom období bol 252 vecí,
- spolu (veci C, Csp, Cpr, P, Pc, Ps) bolo dňa 21. septembra 2017 vrátených disciplinárne obvinenej 713 vecí, z toho bolo reštančných 580 vecí,
- priemerný stav v ostatných senátoch P. Z. H. v rovnakom období bol 607 vecí, z toho mali v priemere reštančné veci staré od 1-3 rokov 102 vecí a reštančných vecí nad 5 rokov 11 vecí,
- disciplinárne obvinená priebežne vybavovala a rozhodla veľké množstvo vecí, pričom využívala efektívne všetok svoj pracovný čas a pridelené pojednávacie dni tak, že viac vecí jeden sudca objektívne nemohol efektívne vybaviť,
- rozhodovanie sudkyne v senáte 14 v hlavných agendách v porovnaní s ostatnými senátmi P. Z. H., t.j. porovnanie počtu vybavených pridelených vecí za príslušný rok,
- uvádzané údaje preukazovali, že sudkyňa, okrem enormného počtu reštančných vecí, prejedнала a rozhodla aj vysoký počet ostatných vecí, pričom všetky boli rozhodnuté rozsudkom, okrem reštančných vecí venovala sudkyňa svoj pracovný čas efektívne aj ďalším veciam, v ktorých bolo potrebné rozhodnúť a vypracovať rozhodnutie.

13. Rovnako sa podľa disciplinárne obvinenej disciplinárny navrhovateľ v podanom návrhu žiadnym spôsobom nevysporiadal s objektívnou situáciou v Slovenskej republike v súvislosti s nebezpečným ľudským ochorením COVID-19, ktorá objektívne bránila v riadnom výkone súdnictva po určitú dobu.

14. Disciplinárne obvinená vzniesla námietku premlčania, v súvislosti s ktorou uviedla, že disciplinárny navrhovateľ opomenul aplikovať znenie ustanovenia § 120 ods. 4 zákona o sudcoch, v znení účinnom v čase podania návrhu (t.j. v znení účinnom do 30. novembra 2021), pretože lehota jeden rok neplynie až od momentu, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel disciplinárny navrhovateľ, ale už od momentu, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel oprávnený orgán, a to akýkoľvek podľa ustanovenia § 120 ods. 2 zákona o sudcoch v znení do 30. novembra 2021. Oprávnený orgán, ktorým je aj predseda Okresného súdu Trnava (prípadne aj predseda Krajského súdu v Trnave), sa o obsahu rovnakého materiálu, teda o výsledkoch kontroly reštančných vecí Okresného súdu Trnava, dozvedel skôr ako dňa 11. februára 2020 (viac ako rok pred podaním návrhu). Preto navrhla zastavenie konania podľa ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a/ disciplinárneho súdneho poriadku aj bez nariadenia ústneho pojednávania.

15. Na záver disciplinárne obvinená navrhla a to pre prípad, že disciplinárne konanie nebude zastavené, aby ju disciplinárny senát s zmysle ustanovenia § 34 ods. 2 písm. b/ disciplinárneho súdneho poriadku oslobodil.

III.

Priebeh disciplinárneho konania

16. V rámci predbežného šetrenia predsedníčka senátu požiadala P. Z. H. o zapožičanie spisov sp.zn. 14C/367/2015, sp.zn. 14C/414/2015, sp.zn. 14C/443/2015, sp.zn. 14C/455/2015, sp.zn. 14C/461/2015, sp.zn. 14C/462/2015, sp.zn. 14C/539/2015, sp.zn. 14C/543/2015, sp.zn. 14C/548/2015, sp.zn. 14C/550/2015 a sp.zn. 14C/291/2015, ďalej o zapožičanie osobného spisu disciplinárne obvinenej, v ktorom sú založené ročné štatistické výkazy. V rámci predbežného šetrenia bol dopytovaný aj predseda G. Z. S. H., konkrétne bol požiadany o zaslanie zápisníc z porád predsedu G. Z. S. H. s predsedami okresných súdov zo dňa 28.01.2019 (Spr 7/19), zo dňa 20.01.2020 (Spr 613/19), zo dňa 30.07.2020, zo dňa 25.01.2021 a zo dňa 20.01.2022 vrátane zoznamu reštančných vecí, ktoré boli vypracované pre potreby týchto porád. Z P. Z. H. bol vyžiadaný tiež kalendár pojednávaní disciplinárne obvinenej za roky 2018, 2019, 2020 a 2021 vrátane informácie akým spôsobom boli pojednávania ukončené (odročenie, rozhodnutie vo veci samej, nemeritórne rozhodnutie).

17. Dňa 8. septembra 2022 bolo vo veci nariadené ústne pojednávanie, ktorého termín bol určený na 24. október 2022 o 9:30 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo disciplinárne obvinenej doručené dňa 20. septembra 2022, obhajcovi disciplinárne obvinenej dňa 13. septembra 2022 a disciplinárnemu navrhovateľovi dňa 12. septembra 2022. O ústnom pojednávaní boli upovedomení aj predseda Súdnej rady SR a ministerka spravodlivosti SR a to dňa 12. septembra 2022. Ústne pojednávanie nariadené na deň 24. októbra 2022 bolo po poslednom slove disciplinárne obvinenej odročené za účelom verejného vyhlásenia rozhodnutia na deň 7. novembra 2022.

18. Disciplinárny súd v prvom rade skúmal, či návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel k záveru, že návrh bol podaný oprávnenou osobou, obsahuje stanovené náležitosti a vo vzťahu k vymedzeným skutkom bol podaný v lehote podľa § 120 ods. 4 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021.

IV. Ústne pojednávanie vo veci, dokazovanie a záverečné reči

19. Ústne pojednávanie sa vo veci uskutočnilo dňa 24. októbra 2022, ktorého sa zúčastnil disciplinárny navrhovateľ (predseda P. Z. H.), disciplinárne obvinená a jej obhajca. Predsedníčka senátu zistila, že neexistujú žiadne právne prekážky vykonania ústneho pojednávania vo veci.

20. Disciplinárny navrhovateľ na ústnom pojednávaní zotrval na podanom disciplinárnom návrhu.

21. Obhajca disciplinárne obvinenej v stanovisku k disciplinárnemu návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia k disciplinárnemu návrhu z 21. apríla 2022, poukázal na predložené dôkazné prostriedky, ako aj na návrhy na vykonanie dokazovania. Zdôraznil, že skutky, z ktorých je sudkyňa disciplinárne obvinená nie sú disciplinárnym previnením. Poukázal na to, že sudkyňa mala v rozhodnej dobe neprimeraný počet vecí po skončení dlhodobej PN, sudkyňa vybavovala veci podľa kľúča a to prednostné veci, najstaršie veci a veci, v ktorých boli podané sťažnosti účastníkov konania. Mal za to, že vzhľadom na vysoké množstvo pridelených vecí išlo o právnu doktrínu kolízie povinností, keď sa majú splniť dve povinnosti, ale môže byť splnená iba jedna. Mal za to, že v podobnej kolízii povinností sa ocitá aj sudca pri plnení povinností podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. Poukázal na to, že sudkyňa objektívne nemohla zvládnuť všetky veci, ktoré jej boli pridelené.

22. Disciplinárne obvinená uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia z 21. apríla 2022. Nad rámec uviedla, že po jej dlhodobej PN jej boli pridelené spisy agendy „C“, pričom okrem 10 vecí boli všetky veci reštančné, nariaďovala pojednávania v najstarších veciach, pričom zdôraznila, že prednostne vybavovala agendu „P“ ako poručenské veci. Tiež poukázala na to, že naplno využívala svoje pojednávacie dni, snažila sa a snaží sa znižovať stav svojho senátu.

23. Disciplinárny navrhovateľ k vyjadreniu disciplinárne obvinenej poukázal na to, že disciplinárne obvinenej bolo po jej vrátení z PN vrátených spolu 462 vecí agendy „C“ s tým, že po vrátení z PN jej bolo pridelených 693 spisov. Zdôraznil, že to boli všetko veci, ktoré jej boli v súvislosti s dlhodobou PN odňaté a prerozdelené iným sudcom v počte 944 spisov, teda jej boli vrátené veci v menšom počte o 251 vecí. Tiež zdôraznil, že disciplinárne obvinenej bol až do 5. augusta 2019 zastavený nápad v registri „C“ teda od obdobia, keď sa vrátila z PN s tým, že v máji 2018 jej bolo odobratých 20 vecí zo všetkých registrov a v júni 2020 14 vecí. Tiež potvrdil, že disciplinárne obvinená nepísala upozornenie podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. s tým, že na Okresnom súde Trnava žiaden zo sudcov nepíše upozornenia podľa daného ustanovenia, keď vedeniu ide o to, aby sudcovia mali výkony.

24. K vyjadreniu disciplinárneho navrhovateľa disciplinárne obvinená potvrdila, že jej boli vrátené len jej veci dodajúc, že veci, ktoré jej boli odňaté v roku 2018 a 2020 boli veci, ktoré boli prerozdelené, teda nešlo o jej veci, ktoré by jej boli odňaté.

25. Na otázku predsedníčky senátu, aký má systém práce, ako prioritizuje veci, aký má kľúč pri vybavovaní vecí disciplinárne obvinená uviedla, že v prvom rade nariaďovala pojednávania v reštančných veciach. Pokiaľ išlo o novšie veci v porovnaní s vecami, ktoré sú predmetom skutku, tak v týchto nariaďovala pojednávania, keďže sa strany sťažovali, pričom nevedela povedať, koľko bolo takýchto sťažností. Tiež poukázala na to, že jej bolo po návrate z PN pridelených spolu 452 reštančných vecí, pričom k 31. septembru 2022 má 62 reštančných vecí, nad 5 rokov má 26 vecí. Uviedla, že je pravdou, že jej bol nápad zastavený aj po vrátení z PN a to viackrát, bola to pomoc, ale ju ťažili staré veci,

nakoľko mala povinnosť ich vybavovať. Ešte doplnila, že po návrate z PN jej boli pridelené aj iné agendy, v registri „Csp“ (spotrebitelia) jej bolo pridelených 85 vecí, ktoré už boli reštančné a 29 reštančných vecí v registri „P“.

26. Na otázku predsedníčky senátu, aký má systém kontroly reštančných vecí uviedla, že prostredníctvom súdneho manažmentu, ako aj prostredníctvom zoznamu reštančných vecí, ktoré jej vypracováva dozorná úradníčka k 30. júnu a k 31. decembru bežného roka.

27. Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, aby vysvetlila dôvod uprednostnenia „mladších vecí“, konkrétne keď v roku 2020 nariadila pojednávania v „mladších veciach“ v 42 prípadoch, v roku 2019 v 35 prípadoch a v roku 2018 v 37 prípadoch uviedla, že pokiaľ aj nariaďovala pojednávania vo veciach, ktoré napadli na súd neskôr robila to aj z dôvodu, aby naplnila stav v počte pojednávaní v konkrétnom dni, nevedela sa pripraviť na to, aby v jeden deň odpojeda 5-6 reštančných vecí a preto to prekladala ľahšími vecami, spotrebiteľskými vecami. Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, akým kľúčom si vyberala novšie veci v porovnaní s vecami, ktoré sú predmetom disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinená uviedla, že v roku 2020 od marca z dôvodu pandémie nevytyčovala pojednávania, ale rozhodovala prostredníctvom VVR (verejného vyhlásenia rozsudku) a preto si vyberala spisy, kde bolo zrejmé, že sa účastníci konania nedostavia, resp. spisy, v ktorých boli splnené podmienky na VVR. Ďalej na otázku predsedníčky senátu, akým spôsobom si vyberala veci na pojednávanie v roku 2019, keď zo zoznamu pojednávaní vyplýva, že nariaďovala aj veci skutkovo a právne obdobné, ktoré napadli na súd neskôr uviedla, že pravdepodobne išlo o veci, v ktorých boli podané sťažnosti.

28. Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či podala predsedovi súdu, resp. podpredsedníčke súdu v čase, keď nebola funkcia predsedu obsadená upozornenie podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, okrem vyjadrení k sťažnostiam účastníkov konania disciplinárne obvinená uviedla, že nie.

29. Na otázku člena senátu, či sa vie vyjadriť koľko novších vecí vytyčovala za účelom dopĺňania vecí novým nápadom v porovnaní s vecami reštančnými disciplinárne obvinená uviedla, že si dávala približne 2 reštančné veci, jednu doobeda o 10.00 hod, jednu poobede o 13.00 hod a približne 2 ľahšie veci, vždy to však záviselo od stavu vecí, ktoré pojednávala. Uviedla, že pojednávala 6-7 vecí denne.

30. Na otázku člena senátu, kedy prichádza a odchádza z práce, keď nepojednáva, disciplinárne obvinená uviedla, že prichádza o 7.00 hod a odchádza o 16.50 hod. Tiež uviedla, že prácu na doma využíva zriedka.

31. Na otázku ďalšieho člena senátu, či sa v domácom prostredí pripravuje na pojednávania a či v domácom prostredí píše rozhodnutia uviedla, že samozrejme. Na doplňujúcu otázku člena senátu, či nevníma prácu večer a cez víkendy ako prácu na doma, disciplinárne obvinená uviedla, že nie, bežne pracuje aj večer aj cez víkendy, nakoľko sa to inak sťahť nedá.

32. Na otázku člena senátu, ako sa zisťoval rozsah reštančných vecí u disciplinárne obvinenej disciplinárny navrhovateľ uviedol, že raz mesačne majú poradu, kde je oboznamovaný stav senátov, ale bez konkrétnosti reštančných vecí a raz za pol roka dozorná úradníčka spracuje tabuľku, kde sú už konkrétne sp. zn. reštančných vecí a stav konania, posledné 3 úkony s tým, že ide o zoznam reštančných vecí starších ako 5 rokov. Na otázku, kedy mu bol predložený zoznam reštančných vecí, ktoré sú predmetom disciplinárneho návrhu, disciplinárny navrhovateľ uviedol, že tento mu bol predložený koncom roku 2020.

33. Disciplinárny navrhovateľ ďalej na otázku člena senátu uviedol, že nepodal žiadny iný disciplinárny návrh voči sudcom P. Z. H.. Vo vzťahu k disciplinárne obvinenej uviedol, že táto má v porovnaní s ostatnými sudcami najviac ústavných sťažností, najviac reštančných vecí a najviac zostatku vecí v senáte, pričom na dotaz člena senátu vysvetlil, že tieto rozdiely nie sú extrémne, sudkyňa zlepšila stav senátu aj z dôvodu, že jej bol zastavený nápad a ten rozdiel sa znížil. Disciplinárny navrhovateľ na ústnom pojednávaní taktiež uviedol, že u disciplinárne obvinenej došlo k takému zlepšeniu, že „Aktuálne rozhoduje obdobne v porovnaní s ostatnými sudcami“.

34. Najvyšší správny súd vykonal prečítaním, resp. prečítaním ich podstatného obsahu na ústnom pojednávaní nasledujúce listiny ako dôkaz v súlade s § 269 Trestného poriadku (§ 4 DSP):

- spis P. Z. H. sp.zn. 14C/367/2015, konkrétne - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 68), odpoveď na lustráciu v REGOB odoslané do 28.02.2020, vytvorila Mgr. Andrea Tomašovičová (č.l. 69), uznesenie o zrušení platobného rozkazu a zastavení konania z dôvodu úmrtia žalovaného (č.l. 72)
- spis P. Z. H. sp. zn. 14C/414/2015, konkrétne - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 43), úprava - dopyt na Úrad hraničnej a cudzineckej polície ohľadom žalovaného (č.l. 45)
- spis P. Z. H. sp. zn. 14C/443/2015, konkrétne - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 30), žiadosť o podanie správy konania doručená súdu dňa 5.12.2019, úprava - doručenie odporu na vyjadrenie (č.l. 31)
- spis P. Z. H. sp. zn. 14C/455/2015, konkrétne - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 67), úprava - určenie termínu pojednávania (č.l. 68)
- spis P. Z. H. sp. zn. 14C/461/2015, konkrétne - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 39), žiadosť o vrátenie rozhodnutia zo dňa 04.11.2020 (č.l. 42), úprava - doručenie odporu na vyjadrenie (č.l. 44)
- spis P. Z. H. sp. zn. 14C/462/2015, konkrétne - predloženie veci sudkyni po realizácii procesného úkonu (č.l. 59), úprava - určenie termínu pojednávania (č.l. 124)
- spis P. Z. H. sp.zn. 14C/539/2015, konkrétne - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 105), úprava - určenie termínu pojednávania (č.l. 106)
- spis P. Z. H. sp.zn. 14C/543/2015, konkrétne - predloženie veci sudkyni po realizácii procesného úkonu (č.l. 65), úprava - určenie termínu pojednávania (č.l. 69)
- spis P. Z. H. sp.zn. 14C/548/2015, konkrétne - vrátenie veci sudkyni (č.l. 29), úprava - určenie termínu pojednávania (č.l. 63)
- spis P. Z. H. sp.zn. 14C/550/2015, konkrétne - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 21), úprava - určenie termínu pojednávania (č.l. 27)
- spis P. Z. H. sp.zn. 14C/291/2015, konkrétne - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 20), urgencia vytýčenia termínu pojednávania (č.l. 21), úprava - predloženie veci vyššej súdnej úradníčke na rozhodnutie o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalovanej v 2. rade (č.l. 24)
- zápisnica z porady predsedu G. S. H. s predsedami P. z 25.01.2021, prehľad súdnych spisov starších ako 5 rokov v agende „C“ k 31.12.2020
- zápisnica z porady predsedu G. S. H. s predsedami OS z 30.07.2020, prehľad súdnych spisov starších ako 5 rokov v agende C k 30.06.2020
- zápisnica z porady predsedu G. S. H. s predsedami OS zo dňa 20.01.2020, prehľad súdnych spisov starších ako 5 rokov v agende C k 31.12.2019.
- vyjadrenie disciplinárne obvinenej zo dňa 16.01.2018 (č.l. 101)
- vyjadrenie disciplinárne obvinenej zo dňa 21.01.2019 (č.l. 137)
- vyjadrenie disciplinárne obvinenej zo dňa 29.01.2018 (č.l. 139)
- vyjadrenie disciplinárne obvinenej zo dňa 26.06.2018 (č.l. 140)
- vyjadrenie disciplinárne obvinenej zo dňa 23.07.2018 (č.l. 141)
- vyjadrenie disciplinárne obvinenej zo dňa 13.12.2018 (č.l.142)

- opatrenie predsedu P. Z. H. č. 1SprO/154/2020 zo dňa 21.08.2020 (č.l. 84),
- zápisnica z pracovnej porady so sudcami P. Z. H. konanej dňa 16.02.2018 (č.l. 128)
- zápisnica z pracovnej porady so sudcami P. Z. H. konanej dňa 01.02.2019 (č.l. 135)
- zápisnica z pracovnej porady so sudcami P. Z. H. konanej dňa 07.02.2020 (č.l. 116)
- zápisnica z pracovnej porady so sudcami P. Z. H. konanej dňa 21.11.2018 (č.l. 130)
- štatistické výkazy disciplinárne obvinenej za roky 2017 - 2021,
- kalendár pojednávanií za roky 2018-2020 v oddelení 14C
- rozhodnutie NSS SR sp.zn. 33D/19/2021 zo 6. júla 2022, ktorým sa preukazuje právoplatné uznanie viny disciplinárne obvinenej a to na účely uloženia disciplinárneho opatrenia.

35. Vo svojej záverečnej reči disciplinárny navrhovateľ uviedol, že trvá na disciplinárnom návrhu, ako aj na písomnom vyjadrení z 22. júla 2022 a tiež na vyjadreniach uvedených na ústnom pojednávaní. Navrhol, aby najvyšší správny súd uznal disciplinárne obvinenú vinnou v zmysle disciplinárneho návrhu.

36. Obhajca disciplinárne obvinenej v záverečnej reči navrhol, aby najvyšší správny súd, disciplinárne obvinenú spod disciplinárneho návrhu oslobodil. Mal za to, že bolo preukázané, že došlo ku kolízii povinností, keď sudkyňa nemohla rozhodnúť všetky pridelené veci tak, aby neporušila ustanovenie § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Tiež mal za to, že sudkyňa si správne vybrala veci, ktoré mala rozhodnúť. Poukázal na skutočnosť, že k 21. septembru 2017 jej bolo vrátených 713 vecí, z toho bolo 580 reštančných vecí (reštančné veci všetkých registrov). Poukázal ďalej na to, že sudkyňa v konaní preukázala, že riadne využívala pracovný čas, riadne využívala pojednávacie dni, keď pojednávala 6-7 vecí, bola správne vedená vedením súdu, aby znižovala reštančné veci, zvyšovala svoj výkon a toto sa aj podarilo.

37. Disciplinárne obvinená právo záverečnej reči a posledného slova nevyužila.

V.

Skutkové zistenia a právne posúdenie veci disciplinárnym senátom

38. Predmetom konania vo veci bol disciplinárny návrh podpredsedníčky P. Z. H. koncipovaný na tom skutkovom základe, že disciplinárne obvinená sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že v jedenástich veciach spôsobila zbytočné prietahy v podobe absolútnej nečinnosti v trvaní od 29 do 40 mesiacov.

39. Sporným medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvinenou bolo, či za danú nečinnosť možno disciplinárne obvinenej, vzhľadom na jej zaťaženosť, pripísať zavinenie, a teda túto nečinnosť považovať za disciplinárne previnenie. Disciplinárne obvinená tiež vzniesla námietku, že návrh bol podaný neoprávnenou osobou a tiež, že disciplinárny návrh bol podaný oneskorene.

V.A K podaniu disciplinárneho návrhu neoprávnenou osobou

40. Vo vzťahu k tvrdeniu, že disciplinárny návrh bol podaný neoprávnenou osobou najvyšší správny súd upriamuje pozornosť disciplinárne obvinenej na ustanovenie § 39 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z.z.“), v zmysle ktorého, ak funkcia predsedu súdu nie je obsadená, v rozsahu práv a povinností predsedu súdu ho zastupuje podpredseda súdu. Na posudzovaný prípad uvedené znamená, že nakoľko funkcia predsedu súdu nebola v čase podania disciplinárneho návrhu preukázateľne obsadená, podpredsedníčka súdu bola povinná s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. dohliadať na dodržiavanie povinností ustanovených sudcom týmto zákonom a osobitnými zákonmi a v prípade dôvodného podozrenia z ich porušovania, bola následne povinná vykonať opatrenia

nevyhnutné na zistenie skutkového stavu, odstránenie zistených nedostatkov a vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti alebo trestnej zodpovednosti. Z uvedeného preto vyplýva, že podpredsedníčka P. Z. H. vykonávajúca práva a povinnosti predsedu súdu, bola oprávnená vo vlastnom mene podať disciplinárny návrh, nakoľko v čase jeho podania, nebola funkcia predsedu súdu obsadená.

V.B K včasnosti disciplinárneho návrhu

41. V zmysle § 120 ods. 2 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021 bol návrh na začatie disciplinárneho konania oprávnený podať

- a) minister,
- b) predseda súdnej rady,
- c) verejný ochranca práv,
- d) predseda krajského súdu aj proti sudcovi okresného súdu v jeho obvode a hosťujúcemu sudcovi vykonávajúcemu funkciu sudcu na určenom okresnom súde v jeho obvode,
- e) predseda súdu proti sudcovi príslušného súdu a hosťujúcemu sudcovi vykonávajúcemu funkciu sudcu na príslušnom súde, a to aj po skončení výkonu funkcie sudcu ako hosťujúceho sudcu na tomto súde,
- f) sudcovská rada proti sudcovi príslušného súdu vrátane predsedu tohto súdu a hosťujúcemu sudcovi vykonávajúcemu funkciu sudcu na príslušnom súde, a to aj po skončení výkonu funkcie sudcu ako hosťujúceho sudcu na tomto súde.

42. Disciplinárny návrh bolo možné podať do jedného roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia (§ 120 ods. 4 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021).

43. Disciplinárne obvinená vo svojom vyjadrení tvrdila, že lehota na podanie disciplinárneho návrhu neplynie až od momentu, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel disciplinárny navrhovateľ, ale už od momentu, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel oprávnený orgán, a to ktorýkoľvek podľa ustanovenia § 120 ods. 2 zákona o sudcoch v znení do 30. novembra 2021.

44. V súvislosti s plynutím subjektívnej lehoty najvyšší správny súd uvádza, že jej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt dozvedel o konaní, pre ktoré sa rozhodol disciplinárne konanie začať, prípadne od okamihu, kedy mu informácie o tomto konaní boli predložené (dostali sa do jeho sféry) v takej forme, že mohol toto konanie bez pochybností identifikovať (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 2. júna 2022, sp.zn. 33D/23/2021). Vzhľadom na prekluzívnu povahu tejto lehoty, určenie začiatku jej plynutia je potrebné interpretovať rigorózne.

45. Podľa najvyššieho správneho súdu zákon o sudcoch upravou, ktorou oprávnenie na podanie disciplinárneho návrhu dáva viacerým subjektom a následne s plynutím subjektívnej lehoty na podanie návrhu spája okamih, „keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení“, jednoznačne každému oprávnenému subjektu stanovuje subjektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu zvlášť. Ak by súd prijal právny názor disciplinárne obvinenej o jednom okamihu začatia plynutia subjektívnej lehoty, v takom prípade by zákonom stanovená rôznorodosť oprávnených subjektov nemala žiadne odôvodnenie, dokonca by bola v súvislosti s plynutím subjektívnej lehoty nekontrolovateľná (subjekty o sebe navzájom nemajú vedomosť) a jej dodržanie by nemohol najvyšší správny súd vierohodne skúmať.

46. Najvyšší správny súd mal vo vzťahu k začatiu plynutia subjektívnej lehoty preukázané, že disciplinárny navrhovateľ sa o skutkoch, pre ktoré podal disciplinárny návrh, dozvedel najneskôr dňa 31.12.2020 na základe prehľadu reštančných vecí, ktoré boli vypracované za účelom porady predsedu Krajského súdu v Trnave s predsedami okresných súdov. Pokiaľ disciplinárne obvinená tvrdila, že bola na reštančné veci upozorňovaná zo strany predsedu súdu viackrát, pričom aj samotný disciplinárny navrhovateľ v návrhu uviedol, že k upozorneniu došlo aj v auguste 2020, tak ani v prípade, pokiaľ by sa zohľadňoval august 2020, by disciplinárny návrh nebol podaný oneskorene. Najvyšší správny súd si za účelom preverenia splnenia subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu vyžiadaval zápisnice zo stretnutia predsedu Krajského súdu v Trnave s predsedami súdu spolu s podkladmi, ktorých súčasťou boli aj reštančné veci, pričom mal na ich základe preukázané, že predseda P. Z. H. sa o priebehu reštančných vecí, ktoré sú uvedené v skutkoch 1 až 11 disciplinárneho návrhu dozvedel skutočne až k

31.12.2020. Preto, ak bol disciplinárny návrh doručený disciplinárnemu senátu dňa 16. februára 2021, tak bol podaný včas v rámci jednoročnej subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu podľa § 120 ods. 4 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021, ktorá ako už bolo vyššie uvedené plynie každému oprávnenému subjektu zvlášť.

47. Najvyšší správny súd v prejednávanej veci tiež konštatuje, že bola zachovaná aj objektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu, keď návrh bol podaný dňa 16. februára 2021, pričom vytykané prieťahy s výnimkou skutkov v bode 1 a 11 trvali do 22.1.2021 (jedná sa o trvajúce disciplinárne previnenie).

V. C K právnemu posúdeniu skutku

48. Disciplinárny navrhovateľ právne kvalifikoval konanie disciplinárne obvinenej vymedzené v skutkoch 1 až 11 ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f/ zákona o sudcoch, t.j. ako zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní. Svoju kvalifikáciu zdôvodnil nasledovne: „Závažnosť konania sudkyne vidím v tom, že napriek vedomosti, že je neudržateľné nekonať vo veciach civilnej agendy tak dlhú dobu, ako nekonala sudkyňa, pričom sa jednalo o veci reštančné (veci napadli na súd v roku 2015), na čo bola upozorňovaná osobnými pohovormi s predsedom súdu naposledy v auguste 2020, v týchto veciach napriek tomu nekonala tak, aby nedochádzalo k vzniku prieťahov v konaní.“ (str. 5, tretí odsek disciplinárneho návrhu). Abstrahujúc podstatu, disciplinárny navrhovateľ dôvod pre kvalifikáciu skutkov ako závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch [na rozdiel od disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch] vidí jednak v dĺžke jednotlivých prieťahov, jednak v skutočnosti, že ich vzniku disciplinárne obvinená nezabránila napriek osobným pohovorom s predsedom súdu. Disciplinárny senát vo vzťahu k tejto právnej kvalifikácii však zdôrazňuje, že je nevyhnutné rozlišovať na jednej strane medzi porušením povinnosti sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch „konať plynulo bez zbytočných prieťahov“ majúcej za následok naplnenie disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch spočívajúceho v „zavinenom nesplnení alebo porušení povinností sudcu“ a na strane druhej v „zavinenom konaní, ktoré má za následok prieťahy v konaní“ podľa § 116 ods. 2 písm. f/ zákona o sudcoch, ktoré spočíva v porušení inej povinnosti sudcu, až následkom ktorej sú vzniknuté prieťahy. V tejto súvislosti sa disciplinárny senát odvoláva na skoršiu judikatúru Najvyššieho správneho súdu, v zmysle ktorej „... pokiaľ podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. je disciplinárnym previnením samotný prieťah (referujúc na ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. ukladajúce sudcovi povinnosť konať plynulo bez zbytočných prieťahov), tak ustanovenie § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z.z. (v znení účinnom v rozhodnom čase) je koncipované tak, že prieťah je následkom iného zavineného konania sudcu, ktoré je závažným disciplinárnym previnením. Ustanovenie § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z.z. (v znení účinnom v rozhodnom čase) teda nemá slúžiť na postihovanie prieťahov „vyššej intenzity“. (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 32D/4/2021 z 31. marca 2022, alebo rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 32D/7/2021 z 26. mája 2022). V prejednávanej veci z disciplinárneho návrhu ako ani z následných tvrdení a prednesov disciplinárneho navrhovateľa resp. z výsledku dokazovania nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že disciplinárne obvinená porušila nejakú inú povinnosť sudcu (napr. nerešpektovala nález Ústavného súdu Slovenskej republiky), v dôsledku čoho by v predmetných 11 skutkoch došlo k vzniku prieťahov, čo by opodstatňovalo kvalifikáciu skutkov ako závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. f/ zákona o sudcoch.

49. Disciplinárny senát sa preto následne zameril na to, či sa disciplinárne obvinená v predmetných skutkoch nedopustila porušenia povinností sudcu vyplývajúcich z § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a tým aj disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch. Podľa § 30 ods. 4 (časť pred bodkočiarkou) zákona o sudcoch je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Svedomitosť plnenia povinností má primárne subjektívny charakter, pretože je výsledkom prístupu sudcu k výkonu sudcovskej činnosti. Svedomitosť je vlastnosťou vykonávať povinnosti zodpovedne a poctivo. Uvedenú optiku teda disciplinárny senát aplikoval aj na posudzovanie činnosti disciplinárne obvinenej.

50. Disciplinárne obvinená, podľa svojej výpovede na ústnom pojednávaní (pravdivosť ktorej výpovede disciplinárny navrhovateľ nenamietal ani nijak nespochybnil), je pravidelne v práci denne od 7.00 hod do 16.50. hod, t.j. 9 hodín a 50 minút, čo je vyše 49 hodín týždenne. Týždenný pracovný čas sudcu je pritom najviac 40 hodín (§ 39 ods. 1 zákona o sudcoch). Okrem toho disciplinárne obvinená pravidelne

pracuje doma (mimo povolenej práce na doma) po večeroch a po víkendoch. Uvedená skutočnosť indikuje, že disciplinárne obvinená vykonáva činnosť sudcu aj v čase, ktorého využitie bežne náleží iným, ako pracovným aktivitám. Takýto prístup k plneniu pracovných povinností nie je možné označiť ako nesvedomitý.

51. Druhou povinnosťou vyplývajúcou z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch je povinnosť v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov. Táto povinnosť má pritom subjektívny i objektívny rozmer. Činnosť sudcu má okrem klasického právne-aplikačného rozmeru spojeného s rozhodovaním aj rozmer manažérsky spočívajúci v takej organizácii práce sudcu, resp. súdneho oddelenia, ktorá je efektívna a rozumne obhájiteľná. Inými slovami sudca by si mal zorganizovať prácu efektívne a rozumne tak, aby konal v pridelených veciach plynulo. Tento subjektívny rozmer je však determinovaný objektívnym rozmerom, ktorý spočíva v tom, že pokiaľ počet pridelených vecí presiahne únosnú hranicu, ani najefektívnejšia organizácia práce sudcu nezabráni vzniku prieťahov. Netreba zabúdať, že sudca je človek a nie stroj, čo znamená, že medzi počtom jemu pridelených vecí a počtom vybavených vecí nie je nekončiaca priama úmernosť. Tiež platí, že nie je vec ako vec. Ani to najdokonalejšie „váženie vecí“ nemôže postihnúť všetky osobitosti a procesné nuansy konkrétneho prípadu a tým pádom každé zovšeobecňovanie v tomto smere je už od počiatku poznačené atribútom nepresnosti. Zodpovednosť sudcu za vznik prieťahov pri rozhodovaní nie je postavená na objektívnej zodpovednosti. Zákon vyžaduje u sudcu buď úmyselné zavinenie alebo zavinenie z vedomej nebanlivosti (§ 115a zákona o sudcoch). Ak je však nesplnenie povinnosti sudcu konať bez zbytočných prieťahov zapríčinené objektívnymi okolnosťami spočívajúcimi v nedostatočnom zabezpečení podmienok pre riadny chod justície v dôsledku nedostatočnej starostlivosti zo strany štátu (výkonnej moci), je (vo všeobecnosti) vylúčené subjektívne zavinenie sudcu za zbytočné prieťahy. Najvyšší správny súd však zdôrazňuje, že ani objektívna nemožnosť zvládnuť vysoký nápad vecí (sama osebe) neexkluje sudcu z akéhokoľvek porušenia povinnosti podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Osobitne ho a priori nevyvíja z možného porušenia (porušovania) povinnosti konať vo pridelených veciach plynulo, ktorá povinnosť je reflektovaná do správnej organizácie práce súdneho oddelenia a plneniu ktorej povinnosti vo vzťahu k disciplinárne obvinenej je venovaný priestor nižšie.

52. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že disciplinárne obvinenej boli po jej návrate z dlhodobej PN (disciplinárne obvinená bola práceneschopná od 27. októbra 2016 do 21. septembra 2017) pridelené (až na pár výnimiek) len reštančné veci a to v takom počte, pri ktorom sa podľa disciplinárne obvinenej nedalo zabrániť vzniku prieťahov. Konkrétne disciplinárne obvinená uviedla, že po návrate z PN jej bolo vrátených (prerozdelených) vo všetkých registroch (C, Csp, Cpr, P, Pc a Ps) celkovo 713 vecí z toho bolo 580 vecí reštančných. Vo vzťahu k registru „C“ bolo disciplinárne obvinenej vrátených (po návrate z PN dňa 21. septembra 2017) spolu 462 vecí z toho 452 reštančných (konkrétne 395 vecí starých od jedného do troch rokov; 25 vecí starých od troch do piatich rokov a 32 vecí starších ako päť rokov). Disciplinárny navrhovateľ vytkol disciplinárne obvinenej prieťahy v 11 veciach. Pri vyššie opísanom počte pridelených vecí, však konanie v daných 11 veciach by logicky malo za následok nekonanie v iných veciach. Disciplinárne obvinená preto podľa názoru disciplinárneho senátu správne poukázala na tzv. kolíziu povinností, tvrdiac, že si jednoducho musela vybrať, ktorú povinnosť (vec) uprednostní na úkor inej. Záver o tom, že disciplinárne obvinená si mala zorganizovať prácu tak, aby k vzniku prieťahov vôbec a v žiadnej z pridelených vecí nedošlo, je preto potrebné vyhodnotiť ako akademický a odtrhnutý od objektívnej reality. Pri celkovom počte prerozdelených (vrátených) vecí nad 700 z toho nad 450 vecí registra „C“ (nehovoriac o tom, že vyše 400 vecí registra „C“ bolo v čase pridelenia vecami reštančnými) nemožno od sudcu spravodlivo očakávať, že v každej jednej veci vykoná úkon bezprostredne po jej pridelení. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že disciplinárne obvinenej boli „len“ vrátené „jej staré“ veci, ktoré boli iným sudcom prerozdelené po jej odchode na PN. Opak by totiž predpokladal očakávanie, že disciplinárne obvinená si mala počas svojej takmer jednoročnej PN „držať v hlave“ stovky vecí, ktoré očakávanie sa prieči zdravému rozumu.

53. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v predchádzajúcom bode disciplinárny senát uzavrel, že disciplinárne obvinená nemohla vo všetkých veciach (vrátane tých, ktoré sú predmetom disciplinárneho návrhu) konať naraz a vykonať v nich úkony tak, aby v nich nedochádzalo k prieťahom v konaní. Disciplinárny senát teda identifikoval objektívnu nemožnosť disciplinárne obvinenej riadne si plniť všetky svoje povinnosti podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Ako však už bolo vyššie uvedené, táto objektívna nemožnosť nezabavuje sudcu povinnosti riadne, svedomito a zodpovedne organizovať si prácu svojho súdneho oddelenia s cieľom, aby došlo k minimalizácii dopadov objektívnej nemožnosti konať vo

všetkých pridelených veciach bez zbytočných prietahov. Inými slovami, čo sa týka počtu pridelených vecí (nápadu) je táto skutočnosť v podstatnej miere mimo sféry vplyvu sudcu; naopak, čo sa týka organizácie súdneho oddelenia, má túto sudca plne vo svojich rukách. Úloha sudcu je v tomto (už len z vyššie opísanej povahy vecí) nelahká, keď už pre nič iné, tak preto, že len sanuje (mitiguje) škody niečoho, čo primárne nezapríčinil. Na druhej strane je však aktívne a skoré zvládnutie tejto výzvy, či už orgánmi riadenia ale nakoniec aj spoločnosťou, legitímne očakávané. Vo svetle vyššie uvedeného sa disciplinárny senát v ďalšom zameral na posúdenie organizácie práce súdneho oddelenia disciplinárne obvinenej, na jej efektívnosť a na identifikáciu takých prípadných zlyhaní, ktoré by bol mohol kvalifikovať ako disciplinárne previnenie.

54. Pri posudzovaní organizácie práce disciplinárne obvinenej (vychádzajúc z už konštatovanej „kolízie“ povinností a nutnosti uprednostňovania vecí, keď všetky nebolo možné vybaviť riadne a včas) musel disciplinárny senát zohľadniť v prvom rade existenciu vecí prednostných. Vychádzajúc zo skoršej judikatúry najvyššieho správneho súdu (pozri napr. rozhodnutie sp.zn. 33D/19/2021 zo 6. júla 2022) disciplinárny senát za prednostné alebo prioritné veci považoval (i) veci tzv. lehotované (veci, pri ktorých zákonodarcu stanovil presnú lehotu, v ktorej má súd rozhodnúť); (ii) veci, ktorých prednosť vyplýva z ich povahy (veci majúce potenciál zasahovať do existenčných potrieb účastníkov resp. do ich špecifickej osobnej sféry ako sú veci rodinné, poručnícke, pracovnoprávne, veci týkajúce sa maloletých, sociálneho zabezpečenia a pod.); (iii) veci, v ktorých Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval prietahy v konaní resp. uložil súdu povinnosť konať; (iv) veci, v ktorých účastník konania adresoval súdu opodstatnenú sťažnosť; (v) veci, ktorých individuálna povaha opodstatňuje ich prednosť (napr. vysoký vek účastníka; obzvlášť trýznivá situácia účastníka a pod.); (vi) veci, v ktorých možno identifikovať vyšší verejný záujem (napr. veci so širším spoločenským dopadom); (vii) veci staršie v porovnaní s vecami neskoršieho nápadu (prioritizácii starších vecí venuje disciplinárny senát priestor nižšie). Z výpočtu skupín uvedeného v predošlej vete je zrejma komplexnosť a zároveň zložitnosť organizácie práce súdneho oddelenia. Pre potreby prejednávanej veci sa však disciplinárny senát uspokojil so záverom (bez ambície predkladať kompletný/vyčerpávajúci výpočet prednostných vecí resp. striktnú hierarchiu jednotlivých skupín prioritných vecí), že uprednostňovanie, ktorejkoľvek z vecí uvedených vo výpočte tohto bodu vyššie (odhliadnuc od bodu posledného, ktorému je venovaný samostatný priestor) zo strany disciplinárne obvinenej bolo postupom správnym. Uvedené sa týka najmä agendy registrov P, Pc, Ps alebo Cpr, ktoré disciplinárne obvinená v relevantnom čase rozhodovala resp. v ktorých nariaďovala pojednávania a vykonávala iné úkony.

55. Disciplinárny senát vyššie avizoval potrebu venovať osobitný priestor posudzovaniu prednosti vecí staršieho nápadu pred vecami novšími. V jednom zo svojich skorších rozhodnutí najvyšší správny súd skonštatoval, že : „V súvislosti s prioritou konania v reštančných veciach (vo veciach starších ako jeden rok) disciplinárny senát uvádza, že tá vyplýva z toho, že čím je konanie dlhšie, tým viac zasahuje do základných práv účastníkov, čomu preto musí zodpovedať aj povinnosť sudcu venovať dlhotrvajúcim konaniam zvýšenú pozornosť. Reštančné veci je preto spravidla potrebné uprednostniť pred inými vecami, ktoré nemajú žiadnu prioritu. Zároveň platí, že sudca je povinný v záujme ochrany práv účastníkov konania v prípade veľkého počtu reštančných vecí, ktoré nemožno považovať za prednostné z iného dôvodu ako dĺžky ich konania, uprednostniť veci staršie pred vecami obdobne skutkovo a právne obtiažnymi, ktoré na súd napadli neskôr.“ (rozhodnutie sp.zn. 33D/19/2021 zo 6. júla 2022). Citované znenie (záver) je nutné vykladať ako základný rámec alebo skôr vo všeobecnosti platiaci prístup/postoj pojednávajúci o prirodzenej prednosti vecí starších pred vecami novými. Uvedený záver racionalizuje uprednostňovanie starších vecí a to s odôvodnením zakotveným v ochrane práv účastníkov konania (osobitne práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov). Tento prístup (východisko) však pri aplikácii na konkrétnu vec resp. pri posudzovaní organizácie práce súdneho oddelenia, nemožno vnímať ani ako jediné kritérium a zároveň ho nemožno vnímať ako bezvýhradne platiace pravidlo (teda ako záver, že pri dvoch veciach obdobne skutkovo a právne obtiažnych musí sudca nevyhnutne a bez ďalšieho rozhodnúť ako prvú vec staršiu).

56. V súvislosti s myšlienkou vyjadrenou v závere predošlého bodu disciplinárny senát v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že povinnosť sudcu rozhodovať veci v poradí, v akom napadli do jeho súdneho oddelenia (odhliadnuc teraz od vecí prioritných) nemá bezprostredné normatívne zakotvenie. Právna úprava, či už zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ale ani zákona o sudcoch, explicitne takúto povinnosť neustanovuje. Uvedenú povinnosť (avšak len vo všeobecnej rovine, teda v kontexte s inými povinnosťami sudcu) možno odvodiť primárne z ústavného rámca (právo účastníka

na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov) a z ideí, aby boli veci rozhodované čo najskôr po tom, ako napadli (čiže „z logiky vecí“ by mali byť rozhodované v poradí, v akom napadli). Ako však už bolo naznačené, nejde a ani nemôže ísť o pravidlo bezpodmienečné. A to z viacerých dôvodov. V prvom rade špecifikum súdneho konania [ktorého priebeh a rýchlosť do značnej miery závisí napríklad od účastníkov konania (teda napr. od toho, či účastník ne/podal odpor proti platobnému rozkazu) alebo od povahy veci (napr. potreba vykonania znaleckého dokazovania)] vylučuje jeho uniformitu a teda aj možnosť simplexného porovnávania. Uniformitu a možnosť simplexného porovnávania „prietahu“ taktiež vylučuje povaha jednotlivých štádií súdneho konania (nemožno napríklad porovnávať moment, kedy bolo jedno konanie skončené s momentom, kedy bol v inom konaní urobený úkon, neposudzujúc pritom „kvalitu“ alebo zmysluplnosť úkonu). Na druhej strane, čo ako tak porovnávať možno, je dĺžka čistého prietahu spočívajúceho v absolútnej nečinnosti sudcu v jednotlivých konaniach. Ani tú (dĺžku čistého prietahu) však nie je možné vnímať bez ohľadu na komplexnosť celého súdneho oddelenia. Súдне oddelenie jednoducho nemožno atomizovať a hľadať naň len ako na súhrn jednotlivých (nesúvisiacich) vecí, ku ktorým sa má pristupovať individuálne. V každom súdnom oddelení sú veci skutkovo alebo právne jednoduché a rovnako tak veci zložité; v mnohých súdnych oddeleniach sú veci skutkovo alebo právne identické, obdobné alebo tzv. generické veci majúce svoj spoločný základ/pôvod.

57. Bez toho, že by disciplinárny senát význam nasledovného faktora (ukazovateľa) akokoľvek hodnotil alebo komentoval, konštatuje, že sudca pri organizácii svojho súdneho oddelenia nevyhnutne zohľadňuje aj tzv. čísla, ktoré sú jedným z (podstatných) ukazovateľov hodnotenia výkonnosti sudcu. Táto notorieta (osobitne vo vzťahu k prejednávanej veci) vyplynula aj z vykonaného dokazovania, keď napríklad (i) opatrením 1SprO/541/2016 z 1. decembra 2016 predseda súdu zrušil disciplinárne obvinenej povolenie vykonávať funkčné povinnosti sudcu v domácom prostredí z dôvodu, že má najvyšší počet nevybavených a nerozhodnutých vecí alebo (ii) opatrením 1SprO/154/2020 z 21. augusta 2020 predseda súdu zrušil disciplinárne obvinenej povolenie vykonávať funkčné povinnosti sudcu v domácom prostredí v rozsahu jedného dňa v týždni z dôvodu, že v jej oddelení „... je najvyšší počet nevybavených a nerozhodnutých vecí v agende „C“ (207) a v agende „Csp“ (143), tretí najvyšší počet v agende „P“ (51) ...“. Pri organizácii svojho súdneho oddelenia je tak sudca (i) na jednej strane na pravidelnej báze konfrontovaný akcentom vedenia správy súdov na „abstraktné“ čísla [nutné je však uviesť, že miera abstrakcie je podmienená štruktúrou posudzovaných dát, teda napr. rozdelením „čísiel“ na veci reštančné (prípadne ako dlho reštančné), na veci rozhodnuté atď.] a (ii) na druhej strane musí sudca zohľadňovať individuálne veci a teda celkovo rozhodovať bez zbytočných prietahov a samozrejme kvalitne. Tenzia až konflikt vyššie uvedených dvoch prístupov je zrejmy už z ich opisu. Pokiaľ je prvá požiadavka (abstraktné čísla) orientovaná dominantne na kvantitu (napr. výška celkových zostatkov), druhá požiadavka je dominantne kvalitatívna (plynulosť, bezprietahovosť, kvalita rozhodovacej činnosti, rušenie rozhodnutí v rámci inštančného postupu a pod.). Keďže z podstaty veci nie je možné bezvýhradne uspokojiť požiadavky obe, sudca je tak nútený ich vyvažovať, osobitne v situácii, keď mu je po návrate z dlhodobej PN pridelených vyše 700 vecí.

58. Samozrejme, disciplinárny senát úvahami v predchádzajúcom bode nesmeruje k záveru o bezvýznamnosti rozlišovania vecí starých a nových. Naopak, toto kritérium považuje disciplinárny senát za kľúčové, avšak nie za bezvýhradné. Ostatne svedčí o tom aj skoršia rozhodovacia prax, osobitne podstata odôvodnenia rozhodnutia sp.zn. 32D/21/2021 z 12. septembra 2022, ktorú disciplinárny senát vyjadril nasledovne: „Naopak, disciplinárne obvinená uprednostňovala pred reštančnými vecami veci neskoršieho nápadu. Disciplinárne obvinená pritom vo svojich prednesoch a vyjadreniach neuvádzala žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že veci neskoršieho nápadu, ktoré uprednostnila pred reštančnými vecami, by boli vecami prioritného charakteru. Pomer, v akom takto postupovala (ktorý pomer je bližšie opísaný v bode 36 tohto rozhodnutia vyššie a z ktorého vyplýva jednak skutočnosť, že disciplinárne obvinená riešila agendu reštančných vecí starších ako päť rokov skôr doplnkovo ako prioritne a jednak z neho vyplýva objektívna možnosť nariadenia pojednávania vo veciach, ktoré sú predmetom disciplinárneho návrhu) je z pohľadu najvyššieho správneho súdu neakceptovateľný.“. Z citovaného znenia je zrejme, že disciplinárny senát pri kvalifikácii disciplinárneho previnenia spočívajúceho v uprednostňovaní vecí nového nápadu pred vecami staršími, považuje za zásadný pomer (mieru) alebo primeranosť (proporcionalitu) (N.B. vo veci sp.zn. 32D/21/2021 disciplinárne obvinená sudkyňa nariadila pojednávania v nových veciach v dvojnásobnom rozsahu ako vo veciach reštančných - starších ako päť rokov). Disciplinárny senát teda a priori nevylučuje možnosť, že sudca vo svojom súdnom oddelení na občasnej báze uprednostní novšiu vec pred vecou staršou (tam, kde je také porovnanie možné), či už z praktických dôvodov (napr. v danom čase sa venuje veciam skutkovo/

právne obdobným alebo generickým), z dôvodu vyvažovania vecí zložitých vecami jednoduchými v záujme dosiahnutia „vyvážených čísiel“ alebo jednoducho z dôvodu psychohygieny. Ako však už bolo uvedené, rozhodným pre kvalifikáciu takéhoto prístupu ako prípadného disciplinárneho previnenia je pomer/miera/proporcia (teda kvantitatívny ukazovateľ) a v osobitných prípadoch (avšak v kontexte s ostatnými okolnosťami prejednávanej veci) aj individuálne posúdenie konkrétnej veci, v ktorej došlo k prietahu (s akcentom na právo účastníka na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov).

59. Optikou vyššie uvedeného následne disciplinárny senát posúdil organizáciu práce súdneho oddelenia disciplinárne obvinenej tak, ako táto vyplynula z vykonaného dokazovania. Vzhľadom na skutočnosť, že obdobie absolútnej nečinnosti disciplinárne obvinenej sa podľa disciplinárneho návrhu vo väčšine prípadov (skutky uvedené pod bodmi 4, 6, 7, 8, 9 a 10) skončilo tým, že disciplinárne obvinená vytýčila v tej ktorej veci termín pojednávania a vzhľadom na skutočnosť, že dve ďalšie veci (skutky uvedené pod bodmi 3 a 5) boli vecami druhovo príbuznými [identita navrhovateľa (SPP - distribúcia a.s.), podstaty sporu (neoprávnený odber) i niektorých úkonov (znalecké dokazovanie)] s vecami uvedenými pod bodmi 4, 6 a 7 (v rámci ktorých sa obdobie absolútnej nečinnosti disciplinárne obvinenej skončilo tým, že disciplinárne obvinená vytýčila v tej ktorej veci termín pojednávania), vyžiadala si najvyšší správny súd kalendár pojednávania disciplinárne obvinenej za obdobie rokov 2018, 2019 a 2020. Najvyšší správny súd kalendár pojednávania disciplinárne obvinenej skúmal z pohľadu pomeru počtu ňou nariadených pojednávania vo veciach označených spisovou značkou s rokom 2015 (teda vecí, ktoré na súd napadli v rovnakom roku ako tie, ktorých sa týkajú skutky uvedené v disciplinárnom návrhu) a veciach novších resp. s novým nápadom vecí zohľadniac pritom tzv. prioritné veci (veci prednostného nápadu).

60. Bližšou analýzou kalendáru pojednávania dospel najvyšší správny súd k nasledovným zisteniam. Disciplinárne obvinená na obdobie kalendárneho roku 2018 nariadila celkovo 294 pojednávania, z ktorých (i) 194 (66%) sa týkalo tzv. prioritných vecí; (ii) 48 (16,5%) sa týkalo vecí označených spisovou značkou s rokom 2015; (iii) 36 (12,2 %) sa týkalo vecí označených spisovou značkou s rokom 2016; a (iv) dve sa týkali vecí označených spisovou značkou s rokom 2017 a 2018 (pozn. pri zostávajúcich veciach nebolo možné z príslušného kalendáru pojednávania určiť kompletnú spisovú značku, čo však predstavuje marginálnu štatistickú odchýlku). Z uvedeného vyplýva, že pri nariaďovaní termínov pojednávania v roku 2018 disciplinárne obvinená uprednostnila veci skoršieho nápadu (veci mladšie ako tie čo napadli v roku 2015; zohľadniac pritom prioritnú agendu) približne v 13% prípadoch. Disciplinárne obvinená na obdobie kalendárneho roku 2019 nariadila celkovo 270 pojednávania, z ktorých (i) 197 (73%) sa týkalo tzv. prioritných vecí; (ii) 25 (9,3%) sa týkalo vecí označených spisovou značkou s rokom 2015; (iii) 23 (8,5 %) sa týkalo vecí označených spisovou značkou s rokom 2016; a (iv) 12 sa týkalo vecí označených spisovou značkou s rokom 2017, 2018 a 2019 (pozn. pri zostávajúcich veciach nebolo možné z príslušného kalendáru pojednávania určiť kompletnú spisovú značku, čo však predstavuje marginálnu štatistickú odchýlku). Z uvedeného vyplýva, že pri nariaďovaní termínov pojednávania v roku 2019 disciplinárne obvinená uprednostnila veci skoršieho nápadu (veci mladšie ako tie čo napadli v roku 2015; zohľadniac pritom prioritnú agendu) približne v 13% prípadoch. A nakoniec na obdobie kalendárneho roku 2020 disciplinárne obvinená nariadila celkovo 291 pojednávania, z ktorých (i) 176 (60 %) sa týkalo tzv. prioritných vecí; (ii) 71 (24 %) sa týkalo vecí označených spisovou značkou s rokom 2015; (iii) 14 (4,8 %) sa týkalo vecí označených spisovou značkou s rokom 2016; a (iv) 27 (9,2 %) sa týkalo vecí označených spisovou značkou s rokom 2017, 2018, 2019 a 2020 (pozn. pri zostávajúcich veciach nebolo možné z príslušného kalendáru pojednávania určiť kompletnú spisovú značku, čo však predstavuje marginálnu štatistickú odchýlku). Z uvedeného vyplýva, že pri nariaďovaní termínov pojednávania v roku 2020 disciplinárne obvinená uprednostnila veci skoršieho nápadu (veci mladšie ako tie čo napadli v roku 2015; zohľadniac pritom prioritnú agendu) približne v 14 % prípadoch.

61. Zistenia uvedené v predchádzajúcom bode v základnom rámci zodpovedajú tvrdeniu disciplinárne obvinenej (ktoré tvrdenie disciplinárny navrhovateľ nepoprel ani nespochybnil), ktoré odznelo na ústnom pojednávani konanom dňa 24. októbra 2022, kde disciplinárne obvinená uviedla, že „V rámci nariaďovania pojednávania som si dávala približne 2 reštančné veci, jednu doobeda o 10.00 hod., jednu poobede o 13.00 hod. a približne 2 ľahšie veci, vždy to však záviselo od stavu vecí, ktoré som pojednávala, denne som pojednávala 6 - 7 vecí.“. Vysoký počet resp. využitie pojednávacích dní zo strany disciplinárne obvinenej dokumentuje aj zápisnica z porady predsedu Krajského súdu v Trnave s predsedami okresných súdov zo dňa 25. januára 2021 (č. I. 86), v ktorej časti IV (využívanie pojednávacích dní) je uvedené „... paradoxne najviac využíva pojednávacie dni Mgr. H.Č. cca 6-7 vecí, hoci má veľký počet reštančných vecí ...“. Z vyššie uvedeného vyplýva, že na rozdiel od vyššie citovanej

veci, v ktorej tunajší súd rozhodoval pod sp.zn. 32D/21/2021, disciplinárne obvinená skoršie veci uprednostňovala (pri nariadovaní termínov pojednávania) len doplnkovo, keď dominantne (v priemere rozhodného obdobia takmer v 90 %) pojednávala prioritnú agendu a veci, ktoré na súd napadli v roku 2015. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že disciplinárne obvinenej bol v období od jej návratu z PN do 5. augusta 2019 zastavený nápad vecí v registri „C“ a zároveň, že jej bolo v máji roku 2018 odobratých 20 vecí zo všetkých registrov a taktiež v júni roku 2020 odobratých 14 vecí zo všetkých registrov.

62. Odvolávajúc sa na vyššie uvedené teda disciplinárne obvinenej nemožno vyčítať, že pri výbere rozhodovaných vecí nepostupovala striktno od tých najstarších, resp. že pred 11 predmetnými vecami uprednostnila novšie veci. V tejto súvislosti je predovšetkým potrebné zdôrazniť, že 11 vecí, v ktorých disciplinárny navrhovateľ kladie disciplinárnej obvinenej za vinu vznik priesťahov, nepredstavuje veci (s výnimkou posledného skutku, v ktorej veci sa účastník konania na priesťahy sťažoval), v ktorých by mal súd konať a rozhodovať vzhľadom na ich povahu prednostne. Pre vyodenie disciplinárnej zodpovednosti za vznik priesťahov disciplinárnemu senátu nepostačovalo zistenie, že pri veciach rovnakej povahy (obdobnej skutkovej a právnej obtiažnosti) disciplinárne obvinená nerozhodovala chronologicky. Ako už bolo skôr uvedené, povinnosť rozhodovať veci chronologicky (v poradí, v akom napadli) nie je v našom právnom poriadku explicitne normatívne stanovená. Pri disciplinárnom trestaní, tak ako pri každom inom trestaní, by pritom mal byť preferovaný reštriktívny výklad. Pokiaľ zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu má podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch povahu disciplinárneho previnenia, potom je potrebné za takúto povinnosť považovať len takú normu správania, ktorú zákonodarcia výslovne za povinnosť označil. Uvedené samozrejme neznamená, že sudca môže vo veciach konať, resp. ich rozhodovať v ľubovoľnom poradí, avšak po zohľadnení prioritných vecí, môže podľa disciplinárneho senátu postupovať tak, ako je uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia vyššie, teda primerane (s mierou), odôvodnene (opodstatňujúc takýto prístup napr. snahou o využitie pojednávacích dní) a racionálne (teda najmä proporčne) dopĺňať (balansovať) reštančné veci vecami skoršieho nápadu.

63. V prejednávanej veci disciplinárne obvinená preukázateľne (túto skutočnosť disciplinárne obvinená nespochybňuje) na úkor 11 vecí, uprednostnila aj veci novšie. Uprednostnenie odôvodnila tým, že sa buď jednalo o veci, v ktorých sa účastníci už sťažovali alebo že potrebovala doplniť pojednávacie dni o jednoduchšie veci, tak aby rozhodla, čo najviac vecí. Toto zdôvodnenie sa nejaví disciplinárnemu senátu ako prejav neefektivity, resp. nerozumu, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako porušenie povinností sudcu konať bez zbytočných priesťahov. Naopak pokiaľ disciplinárny navrhovateľ vyčítal disciplinárne obvinenej najviac ústavných sťažností spojených s priesťahmi, potom uprednostnenie vecí sťažovateľov (hoci nie tých ústavných) nesporne bolo nástrojom na zníženie tohto počtu.

64. Disciplinárnemu senátu prirodzene neuniklo, že meno disciplinárne obvinenej sa pravidelne skloňovalo (v negatívnom duchu) na poradách predsedu G.É. Z. S. H. s predsedami okresných súdov. Konkrétne napríklad zápisnica z porady konanej dňa 28. januára 2019 (č.l. 102) uvádza, že „Predseda P. Z. S. H. uvádza, že aj Mgr. H. už zlepšuje výkonnosť, našiel rovnováhu na jej výkony a aj pochvalu a má pocit, že začala riadne pracovať. ...“. Zápisnica z porady konanej dňa 20. januára 2020 (č. l. 108) uvádza, že „... JUDr. H. má stále viac ako 500 nevybavených vecí, ale podľa názoru predsedu riadne pracuje a postupne tiež znižuje počet nevybavených vecí ...“. Naopak zápisnica z porady konanej dňa 25. januára 2021 (č. l. 86) uvádza, že „Predseda krajského súdu vyslovil veľkú nespokojnosť s kontrolnou činnosťou vedenia P. H., lebo Mgr. H. je už dlhé roky v plnení si pracovných povinností vo vybavovaní reštančných vecí najviac problémovou sudkyňou, na poradách vedenie OS Trnava uisťovalo, že menovaná už riadne pracuje, má výkony a pod. Zistenia, že vo veciach označených 3 výkričníkmi menovaná nekonala 3 roky a vedenie súdu o tom nemalo vedomosť resp. túto situáciu neriešilo je neospravedliteľné ...“. Z odpovedí disciplinárneho navrhovateľa na otázky členov disciplinárneho senátu na ústnom pojednávaní konanom dňa 24. októbra 2022 vyplynulo, že disciplinárne obvinená mala po svojom návrate z dlhodobej PN značné problémy v začlenení sa do pracovného prostredia resp. v nastavení pracovného tempa, ktoré problémy viedli jednak k častým pohovorom a napomenutiam, jednak k vyššie spomínanému dočasnému pozastaveniu nápadu vecí v registri „C“ resp. odobratiu 34 vecí. Disciplinárny senát však nemohol nezohľadniť skutočnosť, že kým po návrate disciplinárne obvinenej z dlhodobej PN jej bolo pridelených 452 reštančných vecí registra „C“, k 30. septembru 2022 sa v súdnom oddelení disciplinárne obvinenej nachádza o 390 reštančných vecí menej. Rovnako tak disciplinárny senát

nemohol nezohľadniť skutočnosť, že podľa disciplinárneho navrhovateľa došlo u disciplinárne obvinenej k takému zlepšeniu, že „Aktuálne rozhoduje obdobne v porovnaní s ostatnými sudcami“.

65. Na podklade vyššie uvedeného bolo potrebné sa zamyslieť aj nad tým, čo by malo byť účelom disciplinárneho trestania sudcov. Určite by to nemalo byť automatické trestanie všetkých zistených pochybení bez náležitého posúdenia súvislostí uskutočňované na základe teoretických úvah, či akademických záverov o tom, že sudca si mal náležite zorganizovať svoju činnosť, bezvýnimočne uprednostniť staršie, či reštančné veci a pod. Disciplinárny senát by vždy a prioritne mal zohľadňovať zavinenie sudcu a teda i to, že disciplinárna zodpovednosť sudcu nie je založená na jeho objektívnej zodpovednosti. V zásade by preto disciplinárne trestanie nemalo dopadať na tých sudcov, ktorí si povinnosti vo všeobecnosti riadne plnia, často na úkor rodiny a zdravia, ale ani na tých sudcov, ktorí zaznamenávajú vo svojom vývoji (hoci aj poznačenom skoršími zlyhaniami) celkom zrejmy progres. V opačnom prípade je disciplinárne trestanie nielen nespravodlivé, ale pre sudcov i demotivujúce. Pokiaľ má byť práca sudcu po večeroch a cez víkendy „očakávanou“ notoriou, rozhodne by nemal byť sudca na druhej strane disciplinárne trestaný za také prieťahy, ktoré vznikli mimo jeho objektívnych možností, nech už by toto trestanie bolo zaobalené do akéhokoľvek „ušľachtilého, či sofistického“ obalu.

66. Disciplinárny senát v tejto súvislosti poukazuje na záver Najvyššieho správneho súdu Českej republiky vyjadrený v rozhodnutí č.k. 16 Kss 9/2013-91 z 20.3.2014, v zmysle ktorého „činnosť každého sudcu má svoje limity a po nikom nelze požadovat, aby se nikoliv krátkodobě, nýbrž trvale, pracovně přepínal, vystavoval se nezvládnutelným stresům a ve prospěch nadstandardního plnění pracovních úkolů dlouhodobě zcela potlačoval svůj soukromý život“. Túto myšlienku si následne osvojili aj disciplinárne senáty Súdnej rady (viď napr. rozhodnutie odvolacieho disciplinárneho senátu sp.zn. 1 Dso 8/2016 z 21.03.2017). Ďalej možno poukázať aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 471/2012-75 z 7.5.2013, podľa ktorého „enormná zaťaženosť súdov hraničiaca s ich schopnosťou zabezpečiť v obvyklom čase riadny chod orgánov predstavuje okolnosť hodnú osobitého zreteľa.“

67. Práve cez opísané axiomy vyhodnocoval disciplinárny senát aj skutky disciplinárne obvinenej. Predovšetkým vo vzťahu k vzniku prieťahov nebolo preukázané výlučné zavinenie disciplinárne obvinenej. Povinnosť sudcu vybavovať veci bez zbytočných prieťahov totiž zodpovedá právo sudcu na prideľovanie vecí podľa rozvrhu práce tak, aby ich mohol prejednať a rozhodnúť bez zbytočných prieťahov (§ 34 ods. 3 zákona o sudcoch). Disciplinárne obvinená na neprimeranosť zaťaženia sudcu síce neupozorňovala, ale skutočnosť, že vybavovala vo svojej podstate len reštančné veci a to v značnom počte bola vedeniu P. Z. H. známa. Pri reštančných veciach je pritom pravidelný postup sudcu v konaní pravidelne sledovaný. V takomto prípade by preto samotné upozornenie zo strany disciplinárne obvinenej malo len formálny význam bez materiálneho dopadu na jej situáciu. Naviac sám disciplinárny navrhovateľ uviedol, že „... na P. H. žiaden zo sudcov nepíše upozornenia podľa tohto ustanovenia (pozn. § 30 ods. 4 zákona o sudcoch), vedeniu ide o to, aby sudcovia mali výkony.“

68. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, disciplinárny senát dal disciplinárne obvinenej za pravdu v tom, že vzhľadom na celkovú zaťaženosť jej súdneho oddelenia nebolo možné, aby všetky veci vybavovala riadne a včas, plynulo a bez zbytočných prieťahov a teda, že musela riešiť kolíziu svojich povinností smerujúcu k prioritizácii jednotlivých vecí. Logickým vyústením tohto záveru je, že v niektorých (starších) veciach muselo z uvedeného dôvodu dôjsť k prieťahom v konaní. Mieru (samu osebe), akou disciplinárne obvinená uprednostňovala pri vytyčovaní termínov pojednávania vecí skoršieho nápadu pred vecami, ktoré na súd napadli v roku 2015, disciplinárny senát nevyhodnotil ako zásadne disproporčnú. Priemerne (v sledovanom období) disciplinárne obvinená v takmer 90 % nariadených pojednávanií dodržala prioritu tzv. prednostných vecí ako aj následnú chronológiu nápadu vecí ostatných. Uprednostňovanie vecí skoršieho nápadu teda disciplinárny senát vyhodnotil jednak (z pohľadu kvantity) ako doplnkové, jednak ako disciplinárne obvinenou racionalizované (reflektujúce snahu o kompletné využitie pojednávacích dní) a preto ho nekvalifikoval ako disciplinárne previnenie. Inými slovami disciplinárny senát intenzitu pochybenia disciplinárne obvinenej v rámci organizácie práce jej súdneho oddelenia nevyhodnotil ako natoľko závažnú, aby ju považoval za disciplinárne previnenie. Na uvedenom závere nič nemení ani špecifickosť posledného skutku (skutok pod bodom 11, v ktorej veci účastník konania adresoval súdu sťažnosť), ktorá vzhľadom k (i) celkovej zaťaženosť súdneho oddelenia disciplinárne obvinenej, (ii) jej priebežnému avšak zásadnému znižovaniu stavu reštančných vecí, (iii) systematicke riešenia prednostných vecí súdneho oddelenia a (vi) v neposlednom rade zdarnej „normalizácii“ výkonov

disciplinárne obvinenej, nevedla disciplinárny senát k inému záveru, ako k tomu, ktorý je vyjadrený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

69. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že disciplinárnemu senátu bolo známe rozhodnutie disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 33D/19/2021 zo 6. júla 2022, ktorým bola disciplinárne obvinená uznaná vinnou za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť porušením povinnosti sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch v dôsledku vzniku prieťahov v šiestich veciach. Napriek obdobnej skutkovej a právnej povahe oboch rozhodovaných vecí však disciplinárny senát, vychádzajúc z vyššie uvedeného, dospel k odlišnému záveru ohľadom viny disciplinárne obvinenej. Primárnym dôvodom bola odlišná metodika posudzovania uprednostňovania novších vecí disciplinárne obvinenou. Kým senát 33D za relevantný považoval pomer napadnutých a rozhodnutých vecí v príslušnom kalendárnom roku (viď bod 61 a 62 rozhodnutia sp.zn. 33D/19/2021 zo 6. júla 2022), tunajší senát za primeranejší (s vyššou výpovednou hodnotou) považoval pomer vecí, v ktorých disciplinárne obvinená nariaďovala pojednávania. Disciplinárny senát vychádzal z predpokladu, že práve tento ukazovateľ je jednak relevantnejší vo vzťahu k posudzovaným skutkom (pri ktorých k odstráneniu prieťahu došlo väčšinou nariadením termínu pojednávania), jednak je v menšom rozsahu skreslený podielom účastníka na rýchlosti konania (nemožno totiž na vrub disciplinárne obvinenej pričítať napríklad, že vec bola právoplatne skončená v príslušnom roku bez potreby nariadenia pojednávania).

70. Záverom najvyšší správny súd dodáva, že na základe vykonaného dokazovania upravil skutky v bode 1 a 9, keď z obsahu súdneho spisu sp.zn. 14C/367/2015 mal preukázané, že disciplinárne obvinená vykonala dňa 28.2.2020 úkon (lustráciu v registri REGOB) a preto dĺžku prieťahu upravil na 29 mesiacov, namiesto pôvodných 40 mesiacov. Pokiaľ ide o skutok 9, z obsahu súdneho spisu sp.zn. 14C/548/2015 bolo preukázané, že disciplinárne obvinená v danom spise nekonala už od 21.09.2017, kedy jej bol spis po návrate z PN predložený. Preto bola upravená dĺžka prieťahu od 21.09.2017 do 22.01.2021, t.j. v dĺžke 40 mesiacov, namiesto 38 mesiacov.

71. S odkazom na opísané závery disciplinárny senát rozhodol o oslobodení disciplinárne obvinenej spod disciplinárneho návrhu.

72. O náhrade trov disciplinárneho konania najvyšší správny súd rozhodol podľa § 38 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku tak, že disciplinárne obvinenej (ktorú týmto rozhodnutím oslobodil) priznal nárok na náhradu trov konania voči štátu, v mene ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

73. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:2 (§ 35 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku).

ODLIŠNÉ STANOVISKO

predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej a prísediacej sudkyne doc. JUDr. Martiny Jánošíkovej, Ph.D. k rozhodnutiu disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 32 D 17/2021 zo 7. novembra 2022 vo veci disciplinárneho konania vedeného proti disciplinárne obvinenej sudkyňi Mgr. V. H.

1. Dňa 7. novembra 2022 prijal disciplinárny senát vo veci týkajúcej sa disciplinárneho konania vedeného proti disciplinárne obvinenej sudkyňi Mgr. V. H.Č. (ďalej len „disciplinárne obvinená“), sudkyňi P. Z. H., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sudcoch“ alebo „zákon č. 385/2000 Z.z.“) na základe disciplinárneho návrhu podpredsedníčky P. Z. H. rozhodnutie, ktorým podľa § 34 ods. 2 písm. b/ zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) disciplinárne obvinenú oslobodil spod disciplinárneho návrhu, lebo skutky 1 až 11, ktorých sa disciplinárne obvinená dopustila, nie sú disciplinárnym previnením.

2. S rozhodnutím väčšiny disciplinárneho senátu sa nestotožňujeme a máme zato, že na základe vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že sa disciplinárne obvinená disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch dopustila, keď dlhodobým nekonaním (v rozsahu od 29 mesiacov do 40 mesiacov) vo veciach špecifikovaných v skutkoch 1 až 11 disciplinárneho návrhu spôsobila prieťahy, čím porušila svoju povinnosť vymedzenú v ustanovení § 30 ods. 4 zákona

o sudcoch, a to v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Na rozdiel od disciplinárneho navrhovateľa, ktorý vyhodnotil nečinnosť disciplinárne obvinenej v skutkoch 1 až 11 ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f/ zákona o sudcoch, sme prieťahy vo vytýkaných konaniach vyhodnotili ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch, teda „iba“ ako zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu. K uvedenému dôvodíme tým, že pokiaľ podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. je disciplinárnym previnením samotný prieťah (referujúc na ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. ukladajúce sudcovi povinnosť konať plynulo bez zbytočných prieťahov), tak ustanovenie § 116 ods. 2 písm. f/ zákona č. 385/2000 Z.z. je koncipované tak, že prieťah je následkom iného zavineného konania sudcu. Ustanovenie § 116 ods. 2 písm. f/ zákona č. 385/2000 Z.z. teda nemá slúžiť na postihovanie prieťahov „vyššej intenzity“ (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 32D/4/2021).

3. Pokiaľ ide o posúdenie subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia sudcu za prieťahy v konaní, poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 31 D 9/2021 z 3. mája 2022, podľa ktorého: „Podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona (v spojení s § 150 zákona č. 385/2000 Z. z.) sa konaním rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel podľa okolností a svojich pomerov povinný. Judikatúra k citovanému ustanoveniu sa sústredila na posúdenie otázky, čím ma byť založená povinnosť konať, a napospol dospela k záveru, že má ísť o povinnosť právnu alebo aspoň povinnosť podobnej právnej sily (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp.zn. 5 Tz 2/87, judikát R 7/1988, rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp.zn. 5 Tz 81/76, judikát R 25/1977). Trestnoprávne (a aj disciplinárnoprávne) relevantné môže byť nekonanie len za predpokladu, že existuje aspoň vo všeobecnosti takáto povinnosť, ktorá zaťažuje aj páchatela. Judikatúra sa však podrobnejšie nezaoberala výkladom pojmov „podľa okolností a svojich pomerov“. Tieto pojmy sú pojmy, ktoré individualizujú rozsah a obsah povinnosti, aká zaťažuje konkrétneho páchatela v konkrétnej situácii. Inak povedané, aby sa nekonanie stalo konaním v zmysle § 122 ods. 12 Tr. zák., je nevyhnutné, aby sa páchatel, ktorý vo všeobecnosti má určitú povinnosť, ocitol v takých konkrétnych okolnostiach, že na základe tejto povinnosti musí niečo konkrétne vykonať na ochranu záujmu chráneného príslušným trestným alebo disciplinárnym predpisom. (...) Osobitnú podmnožinu problematiky, či nekonanie predstavuje porušenie konkrétnej povinnosti konať na ochranu príslušnému chráneného záujmu, predstavujú situácie, v ktorých by konajúci mal mať viacero takýchto konkrétnych povinností súčasne, avšak nemôže takto konať, pretože to z rôznych dôvodov nie je možné. Doktrína v tejto súvislosti hovorí o tzv. kolízii povinností, o ktorú ide, ak by konajúci mal súčasne splniť aspoň dve povinnosti, ale môže splniť len jednu z nich za cenu toho, že druhú nesplní [porov. napr. Erb, V., Schäfer, J. (eds.): Münchener Kommentar zum StGB. 4. vydanie, 2020, marg. č. 251 a nasl.]“

4. S poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky bolo podľa nášho názoru pri zavinení disciplinárne obvinenej v súvislosti s prieťahmi potrebné v konaní skúmať, či bola vzhľadom na počet pridelených vecí schopná vo veciach, v ktorých jej boli prieťahy vytýkané, naplniť povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, pričom bolo potrebné zohľadniť kolíziu povinností, ktorá vzniká pri nadmernom počte pridelených vecí. Pri tomto skúmaní sme vychádzali zo všeobecných východísk, ktoré boli už Najvyšším správny súdom Slovenskej republiky koncipované v rozhodnutí sp.zn. 33D/19/2021 zo 6. júla 2022, mimochodom, ktorým rozhodnutím bola disciplinárne obvinená uznaná za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch, práve pre porušenie povinnosti sudcu, konať vo veciach plynulo bez zbytočných prieťahov.

5. Ako všeobecné východisko je stanovená povinnosť sudcu prednostne konať najmä (i) vo veciach, v ktorých zákon stanovil presnú lehotu, (ii) vo veciach týkajúcich sa maloletých detí, (iii) vo veciach týkajúcich sa pracovnoprávných vzťahov, nárokov zo sociálneho zabezpečenia alebo štátnej sociálnej podpory, ak predstavujú zdroj živobytia, a tiež (iv) vo veciach, na ktorých ukončení je vyšší verejný záujem, napríklad práve z dôvodu dĺžky konania a intenzívneho zásahu do práv účastníkov, ako aj z dôvodu zrušenia rozhodnutia Ústavným súdom Slovenskej republiky či v prípade obnovenia konania po rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva. Konečné rozhodnutie sudcu o tom, aké úkony a v akých veciach bude vybavovať najskôr, je tak výsledkom váženia týchto kritérií. Práve okolnosť, či sudca má alebo nemá v určitom konkrétnom období pridelené tieto tzv. prednostné veci, je podstatná pre posúdenie jeho nečinnosti v určitej veci ako omisívneho konania v zmysle § 122 ods. 1 Trestného zákona. Preto ak by mu práve takéto povinnosti bránili v konaní v určitej veci do tej miery, že v nej s ohľadom na svoj pracovný čas (§ 39 zákona o sudcoch) alebo hranice pracovného nasadenia, ktoré od sudcu možno spravodlivo vyžadovať, konať nemohol, nebol by povinný s ohľadom na tieto

okolnosti a svoje pracovné pomery v zmysle § 122 ods. 1 Trestného zákona v tejto veci konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Takéto jeho nekonanie by následne nebolo možné považovať za disciplinárnoprávne relevantné konanie, a sudca by tak nespáchal ani disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch.

6. Pokiaľ ide o samotnú prioritu tzv. reštančných vecí (za reštančné veci sa považujú veci staršie ako jeden rok alebo 6 mesiacov, ak ide o konanie v prípade maloletých, pozri metodiku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky dostupnú tu: <https://www.justice.gov.sk/dokumenty/2021/06/popis_statisticky-vykaz.pdf>), je potrebné poukázať na skutočnosť, že čím je konanie dlhšie, tým viac zasahuje do základných práv účastníkov, a to nielen samotnou neistotou, či je uplatnený nárok oprávnený alebo nie. Oveľa závažnejším následkom dlhotrvajúceho konania môže byť, a častokrát aj býva, zásah do majetkových práv účastníka konania v podobe navyšovania príslušenstva k uplatnenej istine. Pre tieto okolnosti je sudca povinný venovať tzv. reštančným veciach zvýšenú pozornosť. V súvislosti s uvedeným považujeme za potrebné zdôrazniť, že v danom disciplinárnom konaní boli za účelom vyvodenia disciplinárnej zodpovednosti posudzované skutky, ktoré všetky napadli na súd ešte v roku 2015, teda išlo o veci staršie ako 5 rokov!

7. Reštančné veci, a o to viac veci staršie ako 5 rokov, je preto potrebné uprednostniť pred inými vecami, ktoré nemajú žiadnu prioritu. Zároveň platí, že sudca je povinný v záujme ochrany práv účastníkov konania v prípade veľkého počtu reštančných vecí, ktoré nemožno považovať za prednostné z iného dôvodu ako dĺžky ich konania, uprednostniť veci staršie pred vecami obdobne skutkovo a právne obtiažnymi, ktoré na súd napadli neskôr. Vychádzajúc z uvedeného sme následne dôkladne vyhodnocovali, či sa disciplinárne obvinená nekonaním vo vymedzených skutkoch dopustila porušenia povinnosti vymedzenej v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch.

8. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, pričom tieto skutočnosti neboli ani medzi účastníkmi disciplinárneho konania sporné, že disciplinárne obvinenej bolo dňa 21. septembra 2017 pridelených 462 vecí registra C, pričom 452 bolo starších ako 1 rok, z toho bolo 395 vecí starých 1-3 roky, 25 vecí starých 3-5 rokov a 32 vecí bolo starších ako 5 rokov. Celkovo jej po návrate z dlhodobej PN bolo prerozdelených 713 vecí, z čoho bolo reštančných 580, pričom je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že disciplinárne obvinenej sa vrátili jej veci, ktoré boli odňaté a prerozdelené iným sudcom z dôvodu jej dlhodobej PN (odňatých a prerozdelených jej bolo spolu 944 spisov). Situácia v oddelení disciplinárne obvinenej po jej návrate z PN bola zložitá, čo nijako nespochybňujeme, keď už pri prebratí vecí mala 580 vecí reštančných.

9. Rovnako bolo vykonaným dokazovaním preukázané, pričom túto skutočnosť aniespochybňujeme, že disciplinárne obvinená pri rozhodovaní sa, v ktorej veci vykoná úkony, zohľadňovala prioritu pridelených vecí a úkony vykonávala vo veciach týkajúcich sa maloletých detí a rovnako vo veciach, v ktorých bola stanovená lehota. Uvedené bolo preukázané zo štatistických výkazov disciplinárne obvinenej za roky 2017 - 2021 a rovnako aj zo zoznamov nariadených pojednávaní za roky 2017 - 2021 v oddelení 14C, pričom v týchto prioritných veciach jej prieťahy ani nie sú vytýkané.

10. Následne sme však posudzovali, či disciplinárne obvinená venovala pozornosť aj reštančným veciam, konkrétne či na úkor týchto prioritných reštančných vecí neuprednostňovala veci „novšie“, teda veci, ktoré napadli na súd neskôr. Na tomto mieste zdôrazňujeme, že sme za týmto účelom porovnávali výlučne veci s rovnakým predmetom konania, t. j. veci, predmetom ktorých bol nárok na zaplatenie konkrétnej sumy. Rovnako považujeme za potrebné uviesť, že za prioritné veci sme vyhodnotili napríklad aj iné veci registra „C“ týkajúce sa napríklad bezpodielového spoluvlastníctva manželov, náhrady škody (napríklad z vyplatenia dôchodkových dávok), neplatnosti dražby či určenia neplatnosti právneho úkonu.

11. Prieťahy, ktoré disciplinárne obvinenej vytýkal disciplinárny navrhovateľ, sa týkali jedenástich vecí agendy C, ktoré na súd napadli v roku 2015 (sp.zn. 14C/367/2015, sp.zn. 14C/414/2015, sp.zn. 14C/443/2015, sp.zn. 14C/455/2015, sp.zn. 14C/461/2015, sp.zn. 14C/462/2015, sp.zn. 14C/539/2015, sp.zn. 14C/543/2015, sp.zn. 14C/548/2015, sp.zn. 14C/550/2015 a sp.zn. 14C/291/2015), pričom na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že disciplinárne obvinená za vytýkané obdobie v predmetných konaniach nevykonala žiaden úkon:

- vo veci sp.zn. 14C/367/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 28.02.2020 (29 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/414/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 22.01.2021 (40 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/443/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 22.01.2021 (40 mesiacov),

- vo veci sp.zn. 14C/455/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 22.01.2021 (40 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/461/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 22.01.2021 (40 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/462/2015 odo dňa 01.12.2017 do dňa 22.01.2021 (37 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/539/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 22.01.2021 (40 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/543/2015 odo dňa 21.12.2017 do dňa 22.01.2021 (37 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/548/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 22.01.2021 (40 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/550/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 22.01.2021 (40 mesiacov),
- vo veci sp.zn. 14C/291/2015 odo dňa 21.09.2017 do dňa 21.07.2020 (34 mesiacov).

12. Uvedené skutkové zistenia a vznik prietáhov v predmetných konaniach nepopierala ani samotná disciplinárne obvinená, ktorá ale odmietla jej zavinenie za ich vznik. Disciplinárne obvinená pri svojej obhajobe tvrdila, že z objektívnych dôvodov nemohla všetky pridelené veci vybaviť bez zbytočných prietáhov ani pri vynaložení zvýšeného úsilia, ktoré počas obdobia uvedeného pri jednotlivých skutkoch vynakladala, ďalej že objektívne nebola schopná vybavovať potrebný počet vecí a súčasne vykonávať v doposiaľ nerozhodnutých veciach priebežné úkony.

13. V žiadnom prípade nespochybňujeme skutočnosť, že disciplinárne obvinená v rozhodnom období vybavovala veľký počet vecí a znižovala počet reštančných vecí. Ale tak, ako je to už uvedené vyššie, povinnosťou disciplinárne obvinenej sudkyne bolo uprednostniť rozhodovanie vecí starších pred vecami obdobne skutkovo a právne obtiažnymi, ktoré na okresný súd napadli neskôr. Preto sme sa zamerali na skutkovo a právne obdobné veci (predmet konania o zaplatenie určitej sumy) a porovnávali sme, či disciplinárne obvinená v rokoch 2018 až 2020 uprednostňovala veci, ktoré na súd napadli neskôr.

14. Na základe zoznamu pojednávania za rok 2018 sme mali preukázané, že v registri C a Csp v skutkovo a právne obdobných veciach, v porovnaní s vecami uvedenými v skutkoch 1 až 9, ktoré napadli na súd v roku 2015, disciplinárne obvinená nariadila pojednávania aj vo veciach, ktoré napadli neskôr, a to v roku 2016 (spolu 36 vecí, z toho 8 vecí registra Csp - spotrebiteľské spory), v roku 2017 (1 vec registra Csp) a v roku 2018 (1 vec registra Csp). Ďalej na základe zoznamu pojednávania za rok 2019 bolo nariadených pojednávania vo veciach, ktoré napadli na súd v roku 2016 (spolu 23 vecí), v roku 2017 (4 vecí), v roku 2018 (5 vecí) a v roku 2019 (3 vecí), a v roku 2020 to bolo 14 vecí, ktoré napadli v roku 2016, 7 vecí, ktoré napadli v roku 2017, 8 vecí, ktoré napadli v roku 2018, 4 vecí, ktoré napadli v roku 2019, a 8 vecí, ktoré napadli v roku 2020. Z uvedeného vyplýva, že disciplinárne obvinená minimálne v rokoch 2018 až 2020 rozhodovala vo väčšom rozsahu (spolu za roky 2018 až 2020 114 vecí) aj veci skutkovo a právne obdobné, ktoré napadli na súd neskôr, ako veci posudzované v tomto disciplinárnom konaní.

15. Vzhľadom na väčšie množstvo novších vecí, ktoré disciplinárne obvinená rozhodla prednostne pred vecami, v ktorých sa jej vytykajú prietahy v konaní, sme pristúpili k overeniu dôvodnosti ich uprednostnenia pred vecami staršími a k ustáleniu ich skutkovej a právnej podobnosti. Z vecí, ktoré boli predmetom tohto konania, bolo 9 vecí o zaplatenie sumy od približne 209,29 € do 3 871,95 € (z toho v piatich veciach bol navrhovateľom spoločnosť SPP - distribúcia, a. s.), v jednom prípade išlo o určenie úveru za bezúročný (v tomto prípade bola žaloba po poučení žalobcu zobratá späť, skutok 10) a v jednom prípade išlo o zdržanie sa konania, pričom v tomto konaní žalobca dokonca aj urgovoal vytyčenie pojednávania (č.l. 22 súdneho spisu, skutok 11). Rovnako vo veci špecifikovanej v skutku 5 podal účastník konania žiadosť o doručenie rozhodnutia, v ktorej upozornil na prietahy v konaní, a taktiež vo veci vymedzenej v skutku 2 podal účastník konania dňa 5. decembra 2019 žiadosť o podanie správy o stave konania. Teda to boli spolu tri veci, v ktorých niektorý z účastníkov konania upozornil na prietahy v konaní.

16. Vo vzťahu k novším veciam, ktoré disciplinárne obvinená uprednostnila na úkor vytykaných reštančných vecí, bolo na základe predloženého zoznamu pojednávania preukázané, že tieto veci sa týkali zaplatenia určitej sumy, rovnako ako v posudzovaných prípadoch s výnimkou vecí uvedenej v skutkoch 10 a 11 disciplinárneho návrhu. Preto zastávame názor, že disciplinárne obvinená bola povinná uprednostniť veci v bodoch 1 - 9 pred inými skutkovo a právne obdobnými vecami, ktoré na súd napadli neskôr, a v týchto mala prednostne vykonať potrebné úkony. Pokiaľ ide o vec uvedenú v bode 10 disciplinárneho návrhu, tak k uvedenej je potrebné uviesť, že obsahom súdneho spisu je preukázané, že žalobca po informatívnom výsluchu, na ktorom bol poučený o nedôvodnosti podanej žaloby, túto zobral späť. Pokiaľ ide o vec uvedenú v bode 11 disciplinárneho návrhu - o zdržanie sa konania, ktorú nemožno zaradiť medzi bežný predmet sporu ako v ostatných bodoch návrhu, keď nepochybne ide aj o právne

zložitejšiu vec, zastávame názor, že tejto mala byť zo strany disciplinárne obvinenej venovaná zvýšená pozornosť, keď aj právny zástupca žalobcu žiadal o nariadenie pojednávania (č. I. 22), a to podaním z 3. decembra 2019, pričom disciplinárne obvinená v danej veci vykonala úkon až 21. júla 2020, keď predložila spis vyššej súdnej úradníčke na vypracovanie uznesenia o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalovanej v 2. rade. Daná vec doteraz nie je právoplatne skončená.

17. Vo vzťahu k tvrdeniu disciplinárne obvinenej, že v období rokov 2018 až 2020 uprednostňovala veci, v ktorých boli podané sťažnosti, tak túto skutočnosť v rámci konania nepreukázala, s tým, že pokiaľ by aj preukázala, že vybavovala veci novšie z dôvodu podaných sťažností, natíska sa nám otázka, či má mať účastník konania „zaručené“, že v jeho veci bude rozhodnuté na čas, ak podá sťažnosť, a tiež, či je dôvodná sťažnosť na prieťahy v konaní vo veciach, ktoré nemajú ani rok, respektíve či účastník konania môže týmto spôsobom „organizovať“ prácu sudcu. Nemá to byť práve sudca, ktorý, prihliadnuc na právo účastníka konania, aby v jeho veci bolo rozhodnuté bez zbytočných prieťahov, má určovať poradie vecí, ktoré rozhodne? Samozrejme, podanie sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré trvajú neúmernú dobu, môžu byť dôvodom na rozhodnutie vo veci, pričom nám nedá neupozorniť na to, že disciplinárne obvinená vo veciach vymedzených v skutkoch 2, 5 a 11 nevykonala po určitú dobu úkon, a to napriek tomu, že aj v týchto konaniach bola podaná sťažnosť na prieťahy v konaní.

18. Rovnako zastávame názor, že pokiaľ si disciplinárne obvinená chcela vyplniť počty pojednávani a kombinovať skutkovo a právne ťažšie veci s vecami ľahšími, mala si vytyčovať veci staršie, ktoré zodpovedali po skutkovej a právnej stránke veciam, ktoré si v skutočnosti disciplinárne obvinená aj vytýčila (predmet konania o zaplatenie určitej sumy). V tejto súvislosti poukazujeme na zásadnú vec a to, že disciplinárne obvinená mala prehľad o svojich reštančných veciach, či už prostredníctvom súdneho manažmentu, alebo, ako sama potvrdila, prostredníctvom zoznamov, ktoré vypracovávala dozorná úradníčka, a rovnako tiež na základe polročných výkazov predsedu súdu. Teda si musela byť vedomá, že pokiaľ uprednostní novšie veci pred reštančnými vecami, vystavuje sa disciplinárnemu stíhaniu práve pre porušenie povinnosti ustanovenej v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Navyiac nám nedá na tomto mieste neuviesť, že aj sama disciplinárne obvinená vo svojich vyjadreniach k sťažnostiam poukazovala práve na jej povinnosť vybavovať veci podľa poradia (č. I. 101, č. I. 137 - 142).

19. Vychádzajúc z vyššie uvedeného máme za to, že disciplinárne obvinená vo veciach, ktoré boli predmetom disciplinárneho návrhu, svojim zavinením spôsobila prieťahy v konaní, keď nesprávne pristúpila k vyhodnoteniu kolízie povinností a uprednostnila na rozhodnutie a vykonanie úkonov veci, ktoré nemožno považovať za prednostné, pričom boli skutkovo a právne obdobné s posudzovanými reštančnými vecami. Týmto svojim konaním preto porušila povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch vo forme vedomej nedbanlivosti, keď vedela, že môže spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

20. Podľa nášho názoru záver o spáchaní disciplinárneho previnenia nemôže zvrátiť ani argumentácia disciplinárne obvinenej, že podľa nej nie je splnená zákonná podmienka zavinenia z nedbanlivosti, keďže si splnila svoju povinnosť upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Hoci disciplinárne obvinená uviedla, že predsedu súdu v súlade s § 30 ods. 4 zákona o sudcoch upozornila, z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v rozhodnom období (od 21. septembra 2017 až do dňa podania disciplinárneho návrhu) disciplinárne obvinená nepodala predsedovi súdu žiadne upozornenie podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch (upozornenie naposledy dala dňa 5. septembra 2014). Disciplinárne obvinená doručila z rozhodného obdobia jej vyjadrenia k podaným sťažnostiam (č. I. 101, 137 - 142), ale tieto nemožno považovať za upozornenia v zmysle § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. V týchto vyjadreniach sudkyňa síce poukazuje na veľký počet spisov a na potrebu postupného vybavovania vecí podľa nápadu, ale nepoukazuje na možný vznik prieťahov v konaní, čo je základným atribútom upozornenia podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. V súvislosti s upozornením podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch si dovoľíme citovať z rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 32D/21/2021, v ktorom vo vzťahu k nesprávnej organizácii práce sudcu majúcej za následok prieťahy v konaní bolo konštatované, že: „Uplatnenie inštitútu upozornenia predsedu súdu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. teda nezabavuje disciplinárne obvinenú zodpovednosti za prieťahy spôsobené nesprávnou organizáciou práce.“

21. V súvislosti s odôvodnením rozhodnutia disciplinárneho senátu považujeme za potrebné ešte uviesť, že je pravdou, že nie je normatívne upravená povinnosť sudcu vybavovať veci striktne podľa poradia, avšak sudca má v § 30 ods. 4 zákona o sudcoch normatívne zakotvenú povinnosť konať v pridelených veciach plynule tak, aby nedošlo k prieťahom. Preto, pokiaľ sudca pri organizovaní svojho súdneho oddelenia a rozhodovaní sa, ktoré veci vytýči na pojednávania, v ktorých veciach vykoná úkony, uprednostní veci, ktoré napadli na súd neskôr, musí si byť vedomý, že pri hodnotení tzv. kolízie povinností nemôže takýto prístup obstať (pozri body 3 a 5 tohto odlišného stanoviska). V žiadnom prípade nespochybňujeme skutočnosť, že sudca si sám určuje poradie vybavovania vecí, avšak na strane druhej musí niesť aj zodpovednosť za to, že uprednostnením vecí novšieho nápadu vzniknú v iných veciach, o to viac v reštančných veciach (v danom prípade starších ako 5 rokov), prieťahy, a to práve na úkor vecí, ktoré napadli na súd neskôr. Pokiaľ by čas, ktorý venoval „novším veciam“, venoval sudca „veciam starším“, k vzniku prieťahov by v týchto veciach nemuselo dôjsť.

22. Práve z dôvodu vyhnúť sa porušeniu povinnosti podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, by mal sudca, vo svojom vlastnom záujme, vybavovať veci podľa poradia. Samozrejme uvedené sa netýka vecí, ktoré majú prioritu (bod 5 odlišného stanoviska), respektíve vecí, v ktorých napríklad nie sú splnené podmienky konania. Tieto by, podľa nášho názoru, rovnako mali byť rozhodnuté čo najskôr.

23. S poukazom na vyššie uvedené preto zastávame názor, že v disciplinárnom konaní bolo preukázané, že disciplinárne obvinená vo veciach, ktoré boli predmetom disciplinárneho návrhu, svojím zavinením spôsobila prieťahy v konaní, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch, konkrétne porušenia povinnosti konať vo veciach plynulo a bez prieťahov (§ 30 ods. 4 zákona o sudcoch). Oslobodenie disciplinárne obvinenej na základe výsledkov vykonaného dokazovania považujeme za neudržateľné a preto sme hlasovali proti rozhodnutiu, ktorým bola disciplinárne obvinená oslobodená spod podaného disciplinárneho návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.